

ΕΣΠΕΡΟΣ

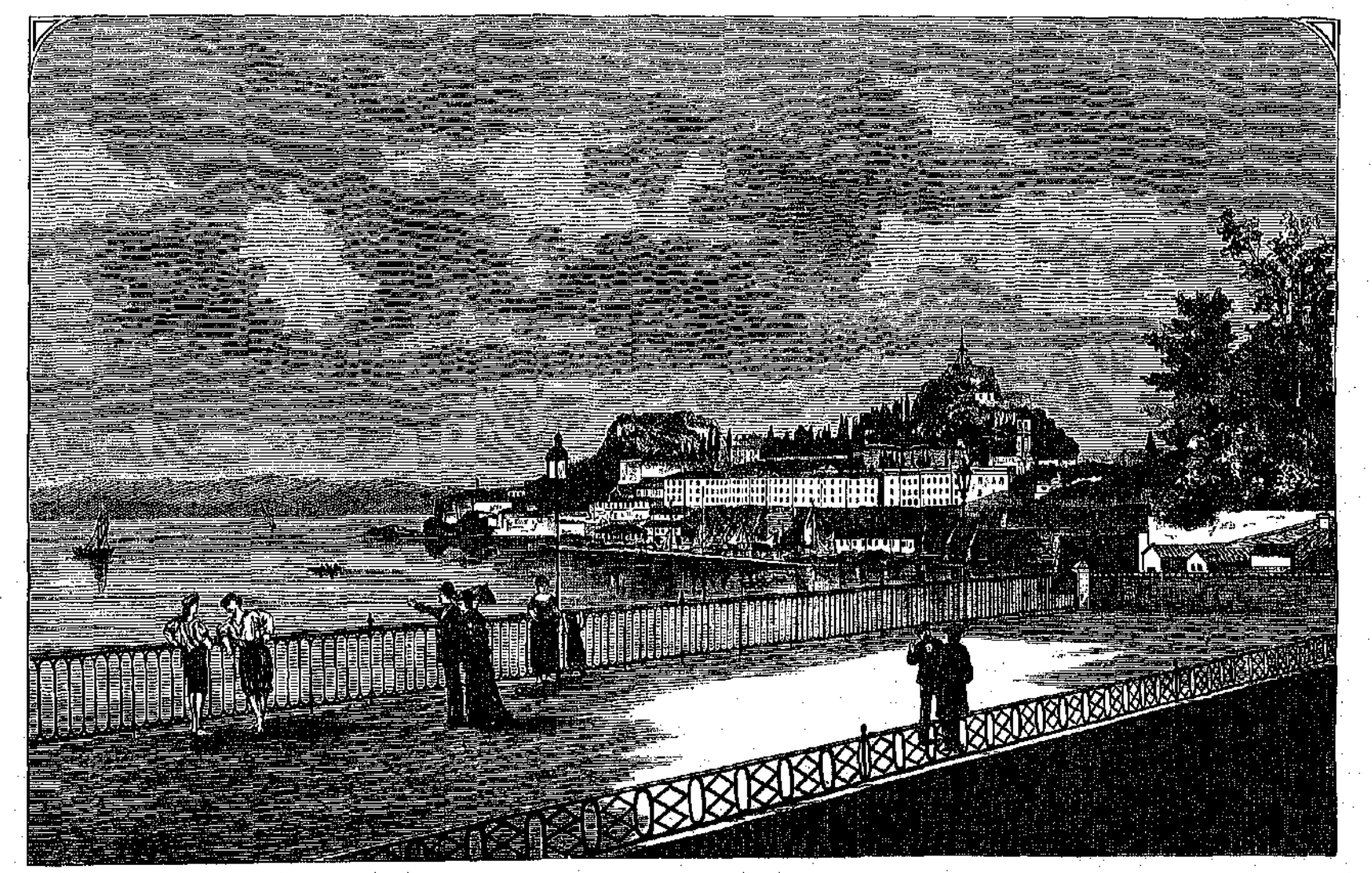

Έτος Β'. Καθίσταται τῆ 1/18 καὶ 16/27. ἑκάστου μηνός. Ἐν ΑΕΙΨΙΑ τῆ 15/27 Ἰουλίου 1882 Τριτὴ ἑτάσις ἀναπληρωμένη εἰς χρυσόν. Φύλκ. 40. Πάγκ. 32. Ροδόβ. 18. Ἄρ. 28.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ Κίονα. — Περὶ τοῦ ἐν Βερολίῳ πανεπιστημίου. — Σέγγρανα συναγωγῆ-
μας. — Ὀλίγα πρὸς περὶ φρονιμῶν. — Πρώτους ἐπὶ τοῦ πόντου πόδας. —
Τὸ ἄστυ τῶν Χιβάδων (τέλος). — Περὶ Τύνδα (τέλος). — Ἡ ἐστὴν τοῦ ἁγίου
Ἰωάννου ἐν Ῥωσίᾳ. — Βολάνη (συνέχεια). — Τὰ ἐν Καστοριάτῳ Ζωγράφει

Διδασκαλεία. — Μαργαρίτα. — Πολιτικὴ ἐπιθεωρησις. — Οἰκονομικὴ ἐπιθεωρησις.
— Διάφορα.
ΕΙΚΟΝΕΣ.
Ἡ Κίονα. — Φάραξ (ἐκτείνες τρεῖς). — Ὁ Βόρξ τῆς Τύνδα. — Τὸ ἀνάκτορον
τοῦ ἐν Τύνδα. — Ἡ ἐστὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν Ῥωσίᾳ. — Ὁ ἀποχωρηθὴς
τοῦ Χιβάδων.

Ἡ ΚΑΒΑΛΑ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Διά τὸ προσεχὲς ταύρου θέλουσιν ἀρχίσαι τὴν δημοσίαν μετὰ τῶν σχετικῶν εἰκότων θήρας ἐν τῇ νοτίᾳ Ἀφρικῇ...

ΩΡΑΙΑΙ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Η ΚΕΡΚΥΡΑ.

(Μετὰ εἰκόνας, ἑκατ. σελ. 49.)

Ἐπιτοχῶντες καὶ λάβωμεν ἑσχατῶς σχεδιά τινε ἐν Κερκύρᾳ μετὰ πλείστης βοῆς εὐχαριστήσεως δημοσιεύομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν μίαν εἰκόνα...

Ἡ Κέρκυρα, εἰς τῶν ὄρειων ἐπέτα μαργαριτῶν τοῦ Ἰονίου Πελάγους, εἶναι νῆσος, ἐν ᾗ ἡ φύσις συνεκτείνωσεν ὅλα αὐτῆς τὰ θέλητρα...

Περὶ τοῦ ιστορικοῦ μέρους τῆς Κερκύρας ὁλομεν ὀλίγησαν θραύσσον σήμερον θέλομεν εἶπει ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν κοιτίων αὐτῆς.

Ὅτι πρὸ παντός ἐλάττει τὰ ἐλέμματα τοῦ ἀποδείκτου ἐἰς τὴν Κέρκυραν περιηγητοῦ εἶναι ἡ Σπιανιάδα, εἰς ἣν φθάσει τις ἀπ' οὗ ἀναβροσθῆναι ἐκ τῶν χειρῶν τῶν κρηναίων...

Ἡ πόλις τῆς Κερκύρας ἔχει τόπον πόλεως ἰταλικῆς, αἱ ὀνομασίαι τῶν ὄρων εἰσὶ τὸ πλείστον ἰταλικαί, καὶ αὐτοὶ οἱ κάτοικοι ἀνωμύβουσι...

Οἱ Βενετοὶ ἐλθόντες ἔδωκαν αὐτάς

ἐλευθερίαν τινὰ καὶ ἀνεξαρτησίαν αἱ γυναῖκες ἤρσαντο μεταβαίνουσαι εἰς περιπατοῦν καὶ εἰς τὸ θέατρον καὶ ἐνδομύμναι κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον...

Ὅτι εἶναι ἐκτάκτως ὄφραϊν καὶ ἀξιόθεατον ἐν Κερκύρᾳ εἶναι ἡ ἀγορὰ, ἔθνη κείνεται συσσωρευμένα ὅλα τὰ λαμπρότερα προϊόντα τοῦ εὐφόρου τῆς νήσου ἐκείνης ἀδάφους...

Ὅτι κυρίως καθιστᾷ τὴν Κέρκυραν περνεύοντος τόπον διασημῆς εἶναι τὸ λαμπρὸν αὐτῆς κλίμα. Ὁ κάσων τοῦ θέρους μετριάζεται ὑπὸ τῆς ὀροσερᾶς θαλασσίας αἰρας...

ΠΕΡΙ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

(ΕΠΙΤΥΧΟΣΙΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΟΥ.)

Δις λαθῶν ἄδειαν ἀπουσίας παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, πρὸς ἐπίσκοπον πανπιστημίῳ τινῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἵνα σοποῦσῶσιν τὴν διδασκαλίαν τῆς ἱστορίας...

ΤΟ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ.

Πλὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, τῆς ἱστορίας τῆς φιλολογίας, τῆς νομικῆς, τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, διδασκομένων ἀπὸ πολλῶν καθηδῶν, καὶ ἐν πολλοῖς μαθήμασι πρακτικῆς μελέτης...

ἱστορίαν τῶν πολιτικῶν νομοθεσιῶν τῆς Γερμανίας ἀπὸ τοῦ χροσθοῦλου μέχρι τῆς κατηγορίας τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ὑπο Ναπολέοντος Α'.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς ἱστορίας ἀσκήσεις, ὑπάρχον 6 μαθήματα, διευθυνομένα ὑπὸ τῶν καθηγητῶν...

Κατὰ πρῶτον ὁρᾷ εἰσὶν ὀλίγα περὶ τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων, εἰς τὰ ὅποια παρευρέθη ἐν Βερολίνῳ. Τὸ πλεόν συνηθισμένον μάθημα ἦτο τὸ τοῦ καθηγητοῦ von Treitschke...

Τὸ μάθημα τοῦτο τοῦ κ. Treitschke εἶναι πλεόν περιεργον. Ὁ καθηγητῆς εἶναι ἐντελὸς κωφός, καὶ ἄν ἀκούει τὴν ἴδιαν αὐτοῦ φωνήν, πρὸς τούτους δὲ ὁ τρόπος τῆς ἀπαγγελίας του εἶναι πλεόν μονότονος...

Ἄλλ' ἕως μετὰ παρέλθουσιν ὀλίγων λεπτῶν κατελήθημεν ὑπὸ θαυμασμοῦ. Ἐλαφρύνεται τὴν ἀπαγγελίαν, τὰ κινήματα, τὴν φωνήν, διότι αἱ κωφὰ αὐτῆς φράσεις, λεγόμενα μετὰ κόπου, ἀνευ οὐδεμιᾶς διακοπῆς, πινυόμενα ὅπως εἰπεῖν ἐν τῇ ὄρατῃ αὐτοῦ μελαίνῃ γενεαίᾳ, εἶναι ἀριστοτεχνήματα...

κοπῆς, ἢ τῆς τελευταίας του σιωπῆς. Πρέπει τις ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δυναστείας τὰ ἐμπέση εἰς τὴν θαυμαστίαν καὶ ἐνθουσιᾷ ἀπόλασιν, ἵνα καταλάβῃ, πῶσον εὐχάριστον εἶναι ἡ ἀκούγ τις τὸ μοναδικόν τοῦτο μάθημα.

Πολλίαις δὲ ἐνθουσοῦμαι τὸ μάθημα, τὸ ὅπου ὁ κ. Treitschke ἀπέφρασεν εἰς τὴν Γαλλίαν τοῦτο ἴ. καὶ ἰδ'. αἰώνος. Ἀνεμνήσων τὰς τάξεις, τὴν θρησκείαν, καὶ τὴν πολιτικὴν ὁμίλησιν περὶ τῶν μητροπόλεων τῆς βορείου καὶ μεσημβρινῆς Γαλλίας...

Μετὰ ταῦτα ὀμίλησεν περὶ τῶν δημοτικῶν ταρχῶν ἐν Παρισίῳ μετὰ τῆς ἀπουσίας τοῦ Ροιτνερ, τῆς πρώτης ἐνδείξεως τῶν περιοδικῶν ταρχῶν, ἐξ ὧν ἡ τελευταία ἦν ἡ τοῦ ἔτους 1871. Παρέθελε τὸν Etienne Marché μετὰ τὸν Jacques van Arnevelde, βασίλειά τῶν ὕψων, καὶ περιετράπει, διὰ τῶν ἑσπῶν χρωμάτων τὰς πόλεις Gand καὶ Bruges ἐν Βελγίῳ.

Κατὰ τὴν συνθήσαν τῶν πανπιστημίῳ ἐν Γερμανίᾳ ὁ κ. Treitschke διδάσκει δύο μαθήματα, ἐξ ὧν τὸ μὲν ὀμιεῖ καὶ ὀμιεῖται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἦτο τοῦτο τὸ μάθημα περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Γαλλίας...

μισομένων λέξεων. Κέκτηται μεγάλῃν πλαστικὴν δύναμιν ὁ καθηγητῆς οὗτος. Ὁ κ. Treitschke εἶναι ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἡλικίας του, ἐν ᾗ ὁ κ. Γουστάδος Droysen πατήρ εἶναι εἰς ἐκ τῶν πρῶστῶν τῆς πανπιστημιακῆς γερμανικῆς παιδείας.

Μετὰ ταῦτα ὀμίλησεν περὶ τῶν δημοτικῶν ταρχῶν ἐν Παρισίῳ μετὰ τῆς ἀπουσίας τοῦ Ροιτνερ, τῆς πρώτης ἐνδείξεως τῶν περιοδικῶν ταρχῶν, ἐξ ὧν ἡ τελευταία ἦν ἡ τοῦ ἔτους 1871. Παρέθελε τὸν Etienne Marché μετὰ τὸν Jacques van Arnevelde, βασίλειά τῶν ὕψων, καὶ περιετράπει, διὰ τῶν ἑσπῶν χρωμάτων τὰς πόλεις Gand καὶ Bruges ἐν Βελγίῳ.

Μετὰ ταῦτα ὀμίλησεν περὶ τῶν δημοτικῶν ταρχῶν ἐν Παρισίῳ μετὰ τῆς ἀπουσίας τοῦ Ροιτνερ, τῆς πρώτης ἐνδείξεως τῶν περιοδικῶν ταρχῶν, ἐξ ὧν ἡ τελευταία ἦν ἡ τοῦ ἔτους 1871. Παρέθελε τὸν Etienne Marché μετὰ τὸν Jacques van Arnevelde, βασίλειά τῶν ὕψων, καὶ περιετράπει, διὰ τῶν ἑσπῶν χρωμάτων τὰς πόλεις Gand καὶ Bruges ἐν Βελγίῳ.

Ἐτέρα ἐξαχθῆς τοῦ Βερολίνου εἶναι ὁ κ. Γρνέστος Κούρτιος, ὁ συγγραφεὺς τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἦν ἀπαντες οἱ σοφοὶ ἐξετίμησαν. Ἄν εἶναι ἰσχυρὸς καὶ μικρὸς δὲ δέμας ὁ κ. Κούρτιος ὁμοίως πλεόν τῶν κ. Treitschke...

ὅπου, τὰ ὅποια μεταχειρίζεται ἵνα ἐκφράσῃ πάντα τὸν θαυμασμὸν ὃν ἀισθάνεται ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ αἰθουσα, ἐν ᾗ διδάσκει τὸ μάθημά του περὶ ἀθηναϊκῶν ἀρχαιοτήτων, φαίνεται ὅτι ἰδιαιτέρως κατασκευασθῆναι διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Εἶναι ἄλλως κεκοσμημένη διὰ τῶν ἀρχαίων ἀγάλματων, περιφόντων ἀγαλμάτων καὶ ἀναγλύφων.

Ἐτερον μάθημα τοῦ κ. Κούρτιος ἐπραγματεύετο μόνον τὴν ἱστορίαν τῆς ἀθηναϊκῆς κερματικῆς, ἀπὸ τῶν πρῶτων πλῆθων ἀμφοτέρων μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς παρακμῆς, ἦν ὁ κ. Κούρτιος εὐρέστατα ὠνόμασε "ὁ ἀττικὸν Κοροσ".

Μετὰ μεσημέριον ὁ κ. Κούρτιος μᾶς ὠδήγησεν εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν ἀρχαιοτήτων, ὅπου ἀπὸ τῆς ἐξουσίας παραδίδει μάθημα περὶ ἐλληνικῆς καὶ ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. Κατὰ τὴν ἀφίεν τῆς, οἱ φοιτηταί, ὅστις παρήμενον αὐτὸν περιεφρονεῖται ἐν μῆσιν τῶν συλλογῶν, ἐχαίρειται σὺν αὐτῷ σιωπῶν καὶ ἔθελον πάλιν τοῦ πλῆθους τῶν.

Ὁ κ. Κούρτιος ὁμοίως ἐσφέρει τὸν πλῆθον καὶ εὐθὺς ἔρχεται τὸν ἀρχαιολογικὸν του περιπατοῦν ἐν τῇ αἰθούσῃ. Κρατῶν ἐλεφάντινον χαρτοπόμιον (oupre-parier) ἐπορεύετο τῆδε κλέψας, ἐξήγγων, δακνύον τὰ ἤματα ἐνδιαφέροντα πράγματα διὰ τοῦ ἀπαιτοῦ τῶν χαρτοπομιῶν του, ὅτε ὀφθαλμοῖς ἐπὶ τῶν ἄρων τῶν ποδῶν του, ὅτε δὲ γονατίζω, ἵνα σφάστερον ποιῆσῃ τὰς ἐξηγήσεις του.

Ὁ καθηγητῆς κ. Wattenbach, μαθητῆς τοῦ Ranke, μ' ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ περιφρονῶν ὀφτος προσδοτῆς τῆς ἱστορικῆς ἐπιστήμης, ἠρχομεταίετο νὰ δέχεται τὰς ἐπισκέψεις τῶν ἱστορικῶν τῆς νέας γενεᾶς, καὶ ὅτι ὁ μὲν δαχθῆ μετὰ μεγίστης εὐγενείας, ἐάν ἤθελον συστηθῆναι αὐτῷ. Ἄν ἐδίστασα πλεόν, καὶ ἐπράτην πρὸς τὴν δοθεῖσαν μοι διεύθυνσιν Louisenstasse 24a. Ἐξηγγήθη ἐκ παλαιῶν αἰθουσῶν, περιεργῶσιν ἐπιπλαῖ πεπολαιωμένα, οἰκογενειακῆς εἰκόνας, καὶ ἄλλα μικρὰ ἀντικείμενα, μετὰ τῶν ὁποίων εὐρίσκατο ὄφρα εἰκόνας καὶ ἐν ἀγαλμάτων πλεόν ἐπιτυχημένων αὐτοῦ τοῦ Ranke, ὄφρα εὐγενέστων μαθητῶν καὶ θαυμαστῶν του. Μετὰ παρέλθουσιν ὀλίγων λεπτῶν, εἰσῆλθεν μικρὸν τὸν γερμανόν, ἔχον ποικίλην λευκὴν κόψην, ἐν ἀταξίᾳ, καὶ περιεστέρουσαν εὐρὸ μῆτρον. Λευκὴ γενεαίς, ὁμοίως

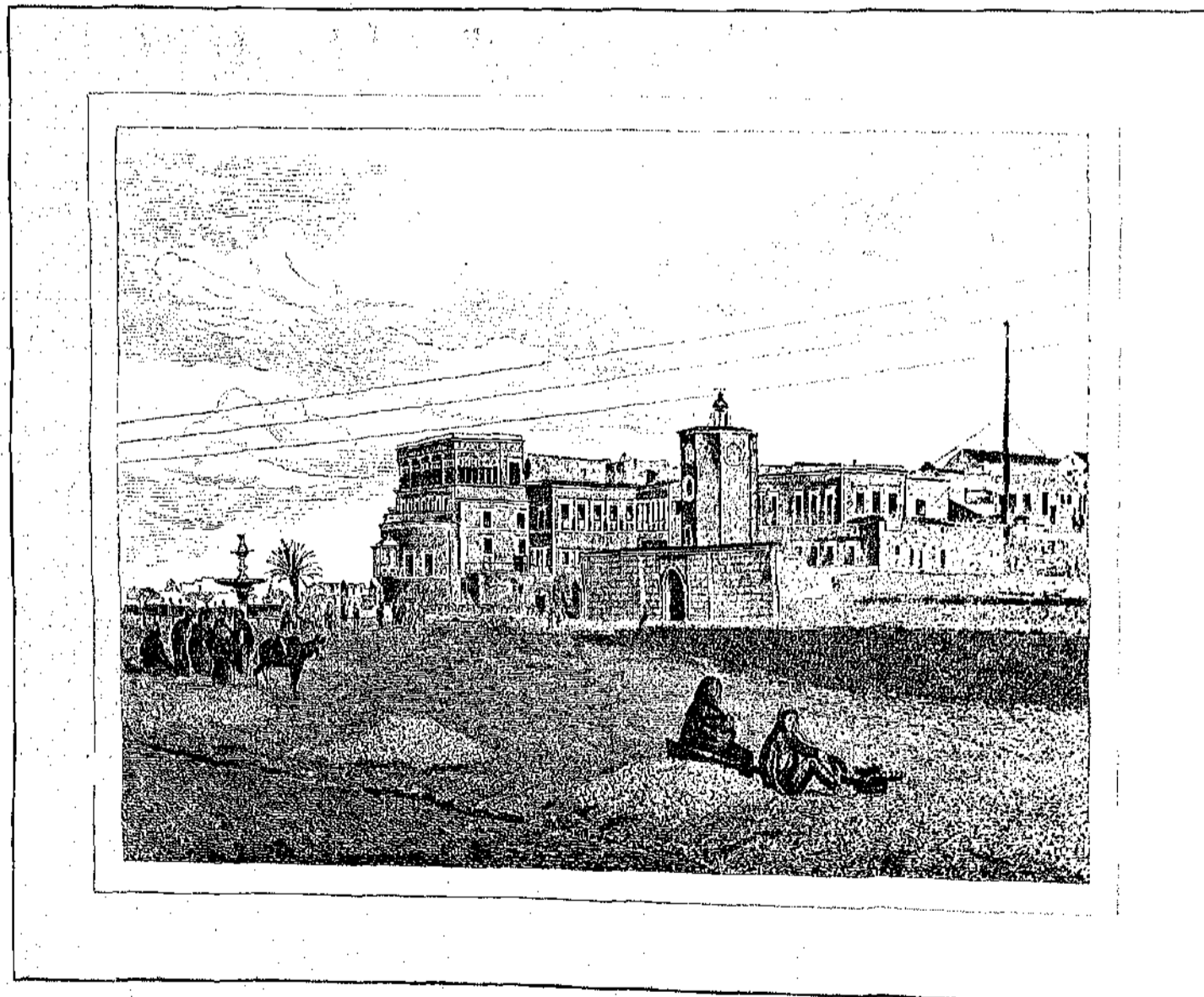
καθ' ἕνα, εἰς τὰ δικαστήρια τῶν ὁποίων μόνον ὁσάκις εἶναι ἐνάγοντες οἱ ἐνοχοὶ καταφεύγουσι. Περὶ τῆς εὐθυσίας τῶν ἱεροδικαστῶν τούτων οὐδὲν λαλῶ, διότι ἐλπίζω νὰ εὐχθῶμαι ταύτην οἱ ἀναγνώσται. Μετὰ τὴν Γαλλικὴν κατοχὴν ἐγένετο ἀπόπειρα τοῦ ἐπὶ τῷ κράτει ὀργανισμοῦ τῶν ἱεροδικαστηρίων τούτων, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀνασῆκε τὴν αὐτὴν δὲ τύχην ἔλαβε καὶ Γαλλικὸν τι φέρεται καθεστῶς μικτὰ δικαστήρια καὶ ἐκποροδικεῖα ἐν τῷ κράτει.

Προξενικὸν σῶμα. Ὅλοι οὐδὲν αἱ εὐρωπαϊκαὶ κυβερνήσεις διατηροῦσιν ἐν τῇ Τυνησιακῇ κρῆσει ἀντιπροσώπους τῶν τοῦ ἐξῆς: ἡ Ἰσπανία ἐπιτετραμμένον τὸν Κ^{ος} CARLOS DE RAZIEAU, ἡ Ἀγγλίαν καὶ Ἰταλίαν πολιτικούς πρέσβεις καὶ γενικούς πρέσβεις τοῦ Κ^{ος} TH. F. READE καὶ L. MASCOI, ἡ Γαλλίαν Ἀυστροὺν καὶ Γερμανίαν Γενικούς πρέσβεις τοῦ Κ^{ος} CHARLES, S. THEODOROVICH, καὶ ΤΟΥΝ, ἡ Ρωσσίαν, Ἑλλάδα, Ἀμερικανικὴν, Βέλ-

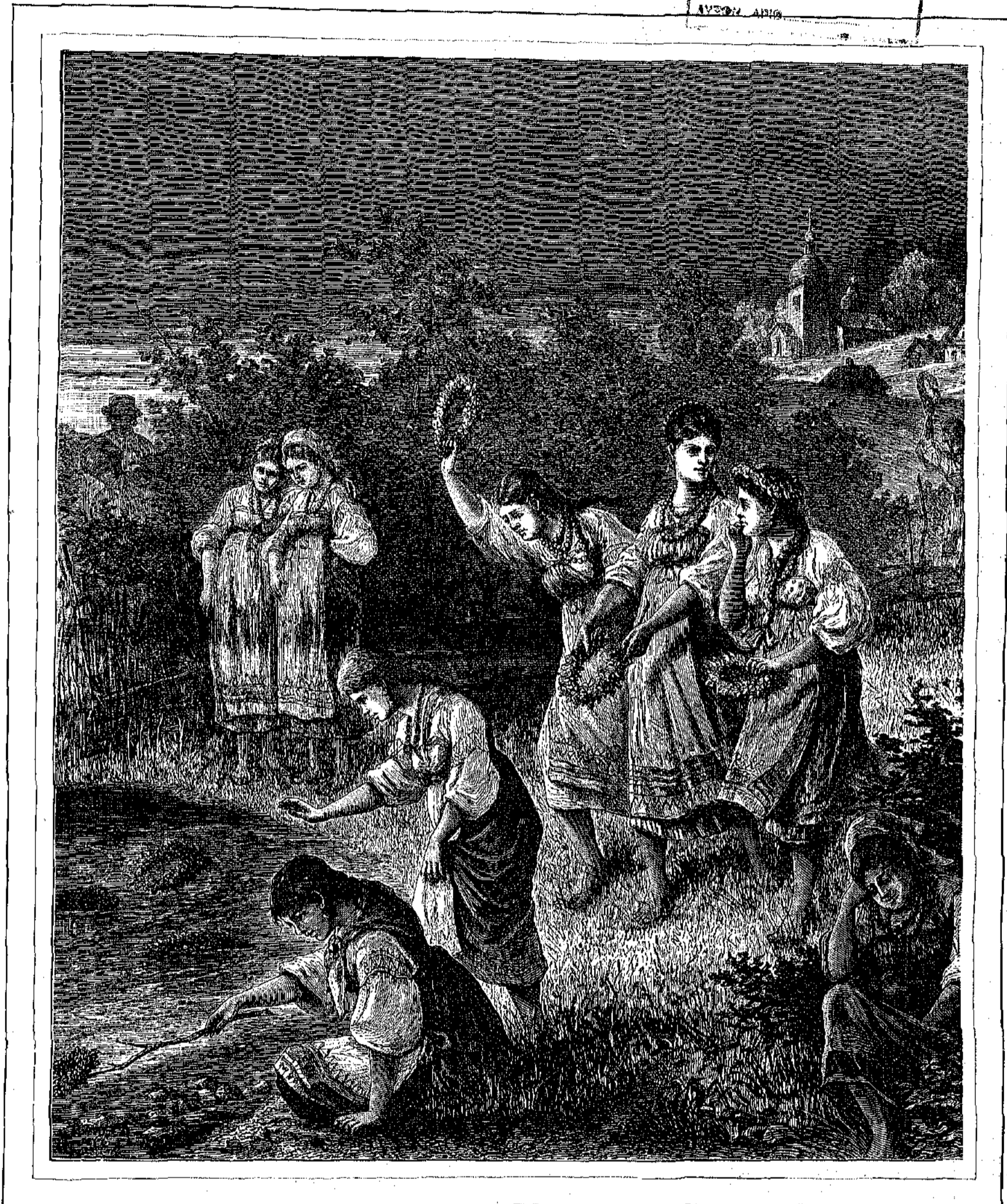
Ο ΒΕΗΣ ΤΗΣ ΤΥΝΙΣ.

γιον καὶ Δανιμαρκία πρέσβεις τοῦ Κ^{ος} CHARLES NYSSER, ἡ Βουλγαρίαν, ΓΕΩΡΓΙΟΣ W. FISH καὶ ΟΥΝΣΟΝ. Ἐκτὸς δὲ τοῦ Γεν. πρέσβει τοῦ Γαλλίας Κ^{ος} CHARLES ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις διατηρεῖ ἐν Τύνιδι καὶ Πρώσθρον ὑπουργόν, Ministre Résident, τὸν Κ^{ος} CLAUDE ὅστις εἶναι καὶ ἐπίτροπος τοῦ Ἡγεμόνος (Délégué). Ὅλοι δὲ οἱ ἀντιπροσώποι οὗτοι τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων ἀπολαμβάνουσι ἐν τῇ ἐκπαίδευσί τῆς δεξιότη: ἐπιτροπὴ καὶ μεγάλως τιμῶνται ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος. Οἱ ὀπῆκοι τῶν δικάζονται ἐν τοῖς αἰκίαις αὐτῶν Προξενικοί Δικαστήριος καὶ ἀνέτι ἐνάγονται ὑπ' αὐτῶν τῶν ὑπουργῶν τοῦ Ἡγεμόνος. Ὅθεν δὲ κατ' αὐτῶν λαμβάνουσι μέτρον αἱ ἐγγήρια τοῦ τόπου ἀρχαῖ ἀνευ τῆς προηγουμένης συναίνεσις τῶν Προξενικῶν τούτων ἀρχῶν τῶν καθέων αἱ διεθεσί: συνθήκαι τερσόνται ἀπαρτεγλίτως. Διοικητικὴ διαίρεσις. Τὸ τυνησιακὸν κράτος διαίρεται εἰς 40 ἐπαρχίας (Caïdats) κα-

ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΟΥ ΒΑΡΔΟΥ ΕΝ ΤΥΝΙΣ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΣΥΡΙΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ
ΑΥΣΤΡ. ΑΡΧ.

Η ΚΟΡΨΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΝ ΡΩΣΙΑ.

τακουμένων υπό διαφόρων ἀραβικών φυλών και διοικούμενων υπό επάρχων άραβών, τούτων αι σπουδαιότεροι εισι οι εξής: Κερουάνα, Σφαζ, Σούδα, Μπιζέρτα, Τζέρμπα, Μπιάγια, Τερμπούρα, Μοναστήριον, και τινες άλλαι· εν αυταίς εδρεύουσι και άνα εις ιεροδικαστής (Quid) ου αι άποφάσεις έκκολλούται άπό τού πρωθυπουργού ως έφεδου και κατ' άνάγκαισιν ένάπιον του 'Ηγεμόνου ως άνωτάτου δικαστού.

Νοσοκομεία και 'Εκπαιδευτήρια. 'Εν τή πρωτεύουσά τής Τυνιδος υπάρχουν δύο Νοσοκομεία το μόν εν εύρύχωρον άρκετά, καλώς καταρτισμένον, συντηρούμενον άναλόγησιν του όγμοσίου, εις δ νοσηλεύονται συνήθως πολλοί πάσχοντες άρραδες και εν τ' ένδοιαίνονται και τινες εκ τούτων πτωχοί άνάπηροι, το δέ μικρότερον του πρώτου υπό τήν επιτήρησιν και διεύθυνσιν των άδελφών του έλέου συντηρούμενον διά συνεισφορών εις δ νοσηλεύονται επίσης ικανοί πάσχοντες, άνευ έξαιρέσεως φυλής και θρησκείας. 'Υπάρχουσι δέ και τα εξής εκπαιδευτήρια: 1^{ον} το υπό του 'Ηγεμόνου συντηρούμενον φέρου και τήν έπανωμίαν αυτού Collège Sadiki, εις δ φοιτούνσιν 150 περίπου νέοι 'Αραβες διδασκόμενοι υπό 4 καθηγητών τήν 'Αραβικήν, Γαλλικήν και 'Ιταλικήν, 2^{ον} το σχολείον του 'Αγίου Λουδοβίκου συντηρούμενον υπό του εν 'Αγγλεια καθολικού κλήρου έχον 60 περίπου μαθητάς, 3^{ον} το σχολείον τής χριστιανικής καθολικής 'Αδελφότητος διηρημένον εις δύο τάξεις μέγας και άνωτέρας παιδείας περιλαμβώνον 11 καθηγητάς και 366 μαθητάς και μαθητριάς, 4^{ον} σχολείον καθολικών εν Γολέττα υπό τήν διεύθυνσιν του ΡΙΚΟΛΦΟ ΚΟΝΙΟΒΕΚ, διατερούμενον εις 4 κλάσας περιλαμβάνον 100 περίπου μαθητάς και 4 καθηγητάς, 5^{ον} το Ιταλικόν σχολείον περιλαμβώνον μαθητάς μόν 250, καθηγητάς δέ και διδασκάλους ύπερ τούς δέκα, 6^{ον} το άγγλικόν σχολείον τής εν Λονδίνω εδρευούσης φιλομούσου 'Εταιρίας, περιλαμβώνον μαθητάς 140 και καθηγητάς 4, 7^{ον} το σχολείον τής 'Ισλαμικής Παγκοσμίου 'Ενωσεως περιλαμβώνον μαθητάς 780 και τούς εξής καθηγητάς και διδασκάλους: 6 τής εβραϊκής, 5 τής γαλλικής, 1 τής ιταλικής, και 2 τής αραβικής, 8^{ον} σχολείον έλληνογενών άρρένων περιλαμβώνον 20—25 μαθητάς υπό τήν διεύθυνσιν του ιεροδιδασκάλου Κ^{ου} Νικηφόρου Κόντα και 9^{ον} σχολείον έλληνογενών θηλέων περιλαμβώνον 20 περίπου νεανίας υπό τήν διεύθυνσιν τής έλληνας διδασκαλίσσης Κ^{ου} Πολυξένης Δροσουτού. 'Υπάρχουσι προσέτι και πολλά άλλα δευτερεύοντα τών άνωτέρω εκπαιδευτήρια άραβικά τε και ευρωπαϊκά άμφότερων τών φυλών εν τε τή πρωτεύουσά και ταις επαρχίαις, άλλ' ο άριθμός τούτων δέν είναι έντελής ετηρηθωμένος.

Ταχυδρομεία, Τηλέγραφαι, Τράπεζαι και 'Αετμ. 'Εταιρίαι. Ταχυδρομεία έχούσια δέν υπάρχουν άλλα έκτος του Γαλλικού και 'Ιταλικού άπερ έκτελοΰσι τας άποστολάς των άνατακροχών εν τε τή έσωτερικήν και έσωτερικήν τής χώρας.

Μία δέ τηλεγραφική εταιρία υπάρχει Γαλλική και τρεις 'Αιμιπολιτικαι, δύο 'Ιταλικαι του Rubaitino και του Florio και μία Γαλλική ή Transatlantique· δια των 'Αιμιπολιτών τών ειρημένων τούτων εταιριών, εξαίρεσει έννοείται τών έκτάκτως άφαινουμένων εν ταις λιμέσι τής Τυνιδος Γαλλικών και 'Αγγλικών, συγκοινωνεί ασην τρις τής έβδομάδος μετά τών κυριωτέρων λιμένων τής Ευρώπης και 'Ανατολής· δι' αυτών δ' εγγίγει ως επί το πλείστον τά προϊόντα τής και εισάγει δ' αναγκαίοντα αυτή είδη προς έπιπέτιον κατανάλλων· αι δέ κυριώτεραι πράξεις εν τή πρωτεύουσά εισι τρεις: ή Société Africaine, ή Compagnie Algérienne και ή

Transatlantique. 'Η τελευταία αυτή θεωρείται μεγαλύτερα τών άνωτέρω, ως έχουσα κεφάλαια 50 εκατομμυρίων φράγκων.

Κίνησις του λιμένος, εξαγωγή και Εισαγωγή. 'Η εξαγωγή εν τών λιμένων Τυνιδος τών έχουμένων προϊόντων ήτις γινονται, έλαιου, έριων, θερμάτων, θάμνοκος, φοινίκων, φασίων, μαλλίνων ύφανμάτων κλπ. άποφέρει εισπράξεις εις το δημόσιον Ταμείον 2,600,000 περίπου φράγκων κατ' έτος, ή δέ εισαγωγή ες άποικιακών, ύφανμάτων, επίπλων, πανκίων, μεταξωτών και πραγμάτων πολυτελείας ένός και ήμισυς εκατομμυρίων.

Κατά δέ τας έποχάς ύπαρχούσας στατιστικάς καθ' όλον το παρελθόν έτος κατέπλευσαν εις τούς λιμένας τής Τυνιδος 3511 πλοία διαφόρων σημαίων φέρουσα τόνους 976,206 μεν φορτία διάφορα, φυλαίαι ίδιαι και γαιωθήματα άπέπλευσαν δέ 3003 τούτων εις διάφορα μέρη τά πλείστα κανά φέρουσα τόνους 976,000· μεταξύ τών πλείστον τούτων συμπεριλαμβάονται και τινι έχούσια μικράς χωρητικότητος.

Στρατός κατοχής. 'Ο καθ' όλον το τυχνησιακόν κράτος εδρασηόμενος τόνων Γαλλικός στρατός παντός όπλου ύπολογίζεται εις 25—30 χιλιάδας άνδρών μετά 32 στρατηγών και τού γενομένου αυτού άρχηγού στρατήγγου ΡΙΚΟΛΦΟΜΕ, ες αυτόν 2000 περίπου διαμενούνσιν εν τή πρωτεύουσά μεθ' ένός τάγματος τών Λουδών ου ή εξαίρετος μουσική παικισσύρα δις τής εβδομάδος εν τή πλατεία τής ναυτικής Λεωφόρου καθήκοντι τούς κατοίκους· ή λοιπός εφύεται εν τή έσωτερικήν κατέχον επικράτειαν τινος θέσεως προς τας μεθόρια Τριπόλεως και 'Αλγερίας συνάπτει συνεχώς έπιτελείας μάχας μετά τών λυμαινωμένων τας διόδους τών εν τή έσωτερικήν επαρχιών ληστανταρτικών άραβικών φυλών, τών πλείστον άνωπυτάκτων τής 'Ηγεμόνι τής χώρας, αιτίαι εισιν ως επί το πλείστον έρεπται και φέρουσι έκπλοήν του νεωτέρου Ευρωπαϊκού συστήματος άντέχουσι δέ εις τας κοινότητας και στερήσεις γενικώς ό ύμολογείται ότι ο Γαλλικός στός στρατός παλαιά έθροισμένος κατά τών άρτίων τούτων φυλών προς άποκατάστασιν τής τάξεως και τής δημοσίου άραβικής φερύμενος εύγενέστατα πάντως προς τόν τάπον, έφη δέ ουτε το ελάχιστον κατ' αυτού παράπτουν ποτέ ήκουσα.

'Ηθή και 'Εθιμα. Περί τών ήθων και έθιμων τών εν Τυνιδά 'Αραβών θεωρήσασ περτιών να διαλλάθω εν τή παρουσία μου καθέσω τούτα κατέβησαν σχεδόν μετά τών τής Αιγύπτου και τής Συρίας τούτων άπαι είναι άρκετώνως γνωστά. Τούτο δέ μόνον δια εργαζών λέγω, ήτι ή πρώτη και δευτέρα τάξι των ένταύθα είναι μάλλον άβροδίτατοι τών τής Αιγύπτου και Συρίας, οι πλείστοι φαιρόν τήν ήθη και ήρωικότητα, μεταξύ δέ του θήλους αυτών γένους άπαντα συνήθως ήτοιμασία έντως καλλωγή. 'Εν τέλει παραθέτω ήμιν και τινας φωτογραφικάς εικόνας παριστανούσας τά άνακτορα του 'Ηγεμόνου BARDO εις δ ύπερήφαν ή μεταξύ αυτού και Γαλλίας συνθήκη τής 12 Μαΐου 1881, τήν 'Ηγεμόνα, ως και τούτους τινάς 'Αραβών και 'Ιουδαίων κατοίκων.

Η Βασιλεύεισ, Πρέβτες τής 'Ελλάδος.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΝ ΡΩΣΙΑ.

(Μετά εικόνας, όρα σελ. 57.)

'Η εορτή του 'Αγίου 'Ιωάννου, ου ή μήνην τελείται περι το τέλος του μηνός 'Ιουνίου, είναι

ή κυρίως εαρινή εορτή εν τή βορείω 'Ρωσία. Πάντες σπεύδουσι κατ' έκείνην τήν ήμέραν εις το ύπαιθρον· ή τεχνίτης ή καθ' όλον το έτος εν τήν εφεσθήν έργασταίον καλλιούμενος, του όποιου ή κατοικία εφύεται εν στενή και μελαγχολική τής μεγάλης 'Ιουδαϊκής πρωτεύουσας όλη, ή μικρός υπάλληλος ή άπό τής πρώτας μέχρι τής άπαύρας εν τή ύπουργείω έργαζόμενος, ή έμπορος ή τήν άνάγκαστον άμμοσφαιραν του μεγάλου του άναπάνου — πάντες σπεύδουσι να έξέλθωσιν τής πρωτεύουσας· και να διελεύσιν εν ύπαιθρον εν άραβεί έλευθερία σιγμάς τινος τούλάχιστον, άφίεοντες ύπισθεν αυτών και φρονιτάδας και τήν του καθήμερινου βίου μονοτονίαν. Σωρηδών εξαργύνται εις τήν έξοχην κατά τήν ήμέραν του 'Αγίου 'Ιωάννου οι κάτοικοι τής Ηετροπόλεως, οι μόν παύθ, οι δέ εν τ' άμαίης, άλλαι δια του ήπυστηρόδημου, άλλαι δια των λεωφορείων και άλλαι δια των μικρών άκατίων και τών άτυμπλοίων τών διαπλεόντων τήν μεγαλοπρεπή ποταμόν.

Πανταχού χαράς φωνάι και ήματα πανταχού ζωή εύθυμια και άμέριμος. Σήμερον προς τήν γενικήν χαράν και ή λαμπρά άνεμιά νηθεία φύται, και ή καθήκους ούρανός, ύβου και ήραλ μετέωρον αι άκτίνας του ήλιου.

Όχι ήτερον ήμος φαίρορ τελείται ή εορτή αυτή και εν τή μεσημερινή 'Ρωσία, άν και έκεί ή εορτή ήται μάλλον προκαταρκτική και αι τελευταίαι ήμέραι του 'Ιουνίου δέν ήται και αι πρώται τής άνοίξεως. 'Εκεί παρά τας ήθους του Δυέπρου συνολοφύονται οι κάτοικοι των χωριών· έκεί περι το έσπέρας, έκεί τά τών πυκνών δένδρων και θύμων μυστηριώδες ακούσται το ψήφισμα τής νικίας, σφρέρουσιν αι νεανίδες παρή τήν ήχληρον. 'Εν χωρίον αυτών κρατούνσιν στεζάρους ες άνθήων, ους έπιλάσιν εντάχουσι, και τούς όποιους ήμποναι τούρα εις τήν ποταμόν. 'Ο πόθος των είναι, οι στεζάραι ούται να μή θυατόσθων εις το ύψος, αλλά να πλείωσιν επί των σύμμενων κυμάτων, τα όποια δέν ή άφώρησι να καταπονησθήσι και οι έπιλάσας των· διότι άλλωθρον, άν θυατόσθω ή στεζάραι· ο πόθος τής νεότης καθόλας τής πόρεως δέν έκπαύροσται. 'Αλλ' ήτοιον ζωνήρας άποστέλλεται τούναντιν ή όφθαλμός τής, ύβου έπιπέ τών στεζάρων τής πλείοντα ήρπυγας επί του ύβου, και ήτι ήλλοίοντα αυτή δια τής μυστηριώδους φωνής του, ήτι αι πόνοι αυτές βλάπτουν έπιλαρωθή και ότι τήριστα ή άνοσθή μετ' εκείναι, όν ή καρδία τής προ πολλού ήδη εσελεύεται.

ΒΙΟΑΝΘΗ.

Διήγημα.

(Συγγραμμ. όρα προη. τεύχος.)

'Υπερηφάνων άνάστημα γένουσ είναι ένών και μεταφέρουσαν τήν αναγκαστική εις τά παράλια τής Βρετανίας εν 'Αλλία, εν τή μεγαλύτερησ επάβλη τής χώρας μαρκαρίας Βουσιέρος.

Είνα μετ' μεσημεριαν και νέφη ύπελλοβαθή καλύπτουσι τόν ήρώντα. 'Ο ήλιος έγιναι ήη άφαντος ύπισθεν τών νεφών και σκότος καλύπτει τά πυκνότερα του έκτεταμένου ήμισυ μέρη. 'Εκ ύπελαυμάτων ή άνεμος πνέων μετ' σφοδρότητος κινεί τας κορυφάς των δένδρων, ήκαδές δε ήρηχης καταπίπτουσι επί τής γης, άγγέλλουσαι τήν ένυπήκουσαν θύελλαν.

'Ο κήπος κατελήγει εις τήν θάλασσαν· παρά τήν άκτίην ύψόμενος ήλιον άπό του δόξαρος ύπάργει μέγας κυκλωειδήσ έξώστως, ύβου το θάλαμα έννοαίσε τήν άκτίην του 'Αιωνίου

'Ωκεανού έκτασιν. 'Επί του εξώστου τούτου ίσταται γονή μελαίνουσα παρατηρούσα τήν θάλασσαν, ήτις κείται κολυδόχρους υπό τών ζωσφρών ούρανών· τών κυμάτων αι κορυφαί στέφονται ήδη υπό άφροσ, και ύπόκωφος ήζει ή μικροθύμης τής άγρίως στεναζούσης θάλασσης. Τό θέμα είναι πλέρης μελαγχολίας, έπαυθανομένης υπό τών στόνων του άνέμου δια μέσου των δένδρων και υπό τής άγρίας έρημίας, ήτις περίε έπικραται. Ουδέν εν πλουσίον φαίνεται εις τόν ήρώντα· οι άλιεϊς βλοί έσπαυσαν προβλέποντες τόν κίνδυνον να καταφύγουν εις τούς θρμούς, διότι γνωρίζουσι ότι εις τας τρικυμίας των παραλλίων των δυσκόλους άντέχουσι και τά μεγαλύτερα πλοία.

'Η μαρκαρία Βουσιέρος, καιτοι ψυχρά έχουσα τά χαρακτηριστικά του προσώπου, είναι άλυβη ώραια γυνή. 'Πρό δύεκα ήδη έτών είναι χήρα, και μέχρι του θανάτου του συζύγου της ύπήφειν αυτήν πάντως σύντροφος πιστή, ούδέποτε τών καθήκοντων τής παρεκτρέπει. 'Ο κήπος έγνωρίζεν ότι δέν ειχεν αγαπήσει τόν σύζυγόν της, άγνωρίζεν ότι ήγαγαμένη έτανεν αυτήν τήν χείρα της· δια και εύθύς μετ' τόν θάνατον του, πλέρης μνηστήρων έπαρουσιάσθη, ποθούντων και τήν ευειδή γυναικίαν και τήν ουκ εύκαταφρόνητων παρουσίαν της. 'Αλλ' ή μαρκαρία έλας άπέφυγε τας προστάσεις, και άπεφάσισε να άφοσιωθή έντελής εις τήν άνατροφήν του μονογενοσ αυτού υίου Βίκτωρος, μεθ' ου άπεσώθη εις τήν άπόκλιτρον έκείνην εν Βρετανία έπαυλι, ένθα διεμέναν ου μόνον το θένος αλλά και τόν χειμώνα, μακράν του θορόδου, τών διασκόδασεων και των άνοηλήσεων τής πρωτεύουσας. 'Ωρας όλοκλήρους έκάθητο παρά τήν θάλασσαν, εργαζομένης ή αναγκαστικώς, σόασις ή καρδί ήτο καλός· ήγάπα ήμους ούαούτος να θλάττη τήν θάλασσαν εν τρικυμιά έξηγηρωμένη και άφριζούσας. Ούτως εδρίσχομεν αυτήν και σήμερον.

Νεανίας ευειδής και όψηλό άναστήματος σπεύδει προς αυτήν, τήν άπέβλεπει και τή ποιάσ τροφρας παραστάσεις, ότι δέν φαίνεται τής ήγείας της και παραμένει εν ύπαιθρον εν καιρή θυέλλης.

Μή λημοναίς, Βίτωρ, τήραπατή ή μαρκαρία, ότι ή μήτηρ σου είναι εθροισμένη προς τόν θάλασσαν άέρα και προς τούς άνέμους. 'Αλλ' ο υίός έπιμένει τόσον πολδ και μετ' τασαύτης άγάπης, ύστε επί τέλους και ή μήτηρ ένδεδούσα εις τας παραλήσεις του λαμβάνει τόν θραγιονά του και έπιστρέφει προς τήν οικίαν. Μεγάλην ειχεν ο Βίτωρ προς τήν μητέρα του όμοιότητα· ή μόνη διαφορά ήτο ότι ο υίός δέν ειχεν εν τούτς χαρακτηριστικούς του προσώπου του το ψυχρόν έκείνου τής μητέρας. 'Η κόρη του ήτο μέλαινα και σιλιπή, οι δέ όφθαλμοί του γαλανοί. 'Αμα έβλασαν πλησίον τής οικίας, ή μαρκαρία εσαόθη και όσθαίνουσα προσέβλεψε τόν υίόν της.

Σε παρακαλώ, Βίτωρ, τή ειπα μετ' μικράν παύση, καθ' ήν φαίνεται ότι έσωτερική τις πάλη συνεκροσέτο εν αυτ ή, άρας να επιστρέψωμεν πάλιν εις τήν παραλίαν· έχω άλλωκότον, άπετήγητον προσάσθημα υιοθάνομαι τι, το όποιον με άθαι προς τήν άκτίην. 'Ιδέν, δέν θρέχει πλέον· ως επανέβλωμεν!

'Ο Βίτωρ ένέδωκεν εις τήν παραλήσειν της ταύτην και άμφοτεροι έλαθον πάλιν τήν προς τήν θάλασσαν άνησσαν. 'Εν τή μεταξύ έπήλθεν ή νύξ και ο άνεμος έπνεε σφοδρότερος. 'Η όδοιπόρια καθίστατο δύσκολος, άλλ' ή μαρκαρία εδούσεσ στερρή τήν πόδι, και μετ' όλίγων εδρίσχοτον άμφοτεροι πάλιν επί του εύρός εξώστου. Φρικώδης ήτο ή παραγή των ήγριωμένων κυμάτων· μέχρι του εξώστου άφριζεν ή θάλασσα

και κατέβρεχε τούς πόδας των επί του εξώστου ίσταμένων.

Όργη και όσθαίνουσα στήριζεται ή μαρκαρία επί τής καρχήδος και σιωπήσα παρατηρεί τήν πάλην των μαινωμένων στοιχείων. Αίφνης άστραπή υιοσφίσει το σκότος και βραχέτα πετ' συρίζουσα δια του άέρος — κατόπι δέ και άλλη, και άλλη.

— Ουδ' μου άνακράξει ή μαρκαρία. Πλείον εύρίσκειται εν μέσση των ύψώνων του 'Ωδέκ. 'Εχθήθη! 'Ω! το προσάσθημά μου! Το προσάσθημά μου!

'Η μαρκαρία έστρεψεν όλη και ο Βίτωρ, έβλεπον τήν μητέρα του εν ταυτή καταστάσει, καταλήθη υπό τρόμου. Τροφάρως τήν ένηρηκαλήθη και τήν παρακάλει να απέλθωσι. 'Αλλ' αυτή δέν τόν ήκουσε και με φωνήν τρέμουσαν εκ τής συγκινήσεως:

— Βίτωρ, τή ειπα, σπεύσον εις το χωρίον! Είπέ δέ έτοιμάσασ τήν μεγάλην λέμβον! Να σπεύδωσι εις σωτηριαν των ναυσών!

— Πλήν, μήτηρ, άπήνησον ο νέος, δέν σολογίζεσαι ότι με αυτόν τόν καιρόν δέν εύρίσκειται άνθρώπων να υακινυδούσθη τήν ζωήν του;

— 'Ω! προσάθησε, Βίτωρ... ήξούρεισ ότι οι άνθρώποι ας αγαπούν... ου ας ύπακούουσιν. — Καί εν ύπακούουσιν, είναι δόδονταν να εσεύθη τις τών ύψώνων εν μέσση τούταυτης τρικυμίας.

— Πρέπει όμως, Βίτωρ! 'Ακούεις; Πρέπει! Καί ή μαρκαρία έσπριψε τήν χείρα του. Σπεύσον! Προσάθησε, χάρην έμοϋ, Βίτωρ! Σπεύσον!

'Ο Βίτωρ ένδίδων εις τήν έπίμονον παρακλήσειν της μητέρας του άπέβλεπει δραματικός προς το χωρίον, το όποιον φέρε το όνομα από του έπικινυδούτου θράχου του 'Ωδέκ.

Ανεξήγητος τή είναι ή συγκίνησις και ή διαγωγή της μητέρας του. 'Αγροαί ο νέος, ότι ή μαρκαρία δια του όφθαλμού της ψυχής ειδεν επί του κινυδούτουστος πλείον τήν μορφήν του πιστου των νέων αυτης γένουσ φίλου, εν ουδέποτε έληγομένησιν! 'Ο Βίτωρ ύπακούει τυφλοί ήμμοισιν εις τας προεραπάς της υπ' αυτού λατρευόμενης μητέρας του, ύπακούει εις τήν φωνήν του καθήκοντος και του νεανικού αυτού ένθουσιασμού. 'Η περιφρόνησις του κινυδου είναι άρατή του ήριστοκρατικού αυτού όνόματος. 'Ο μαρκαρίας Βουσιέρος δέν δύναται να φανή κατώτερος των ένδεδών αυτου προγόνων. Τρέχει λοιπόν, φθάσει το χωρίον, ήτοι εις κίνησιν πάντας. 'Εξαιρείται τών γερόντων βλοί οι κάτοικοι του χωρίου, άνδρες και γυναίκες, έσπευσαν προς τήν παραλίαν, έπως ήθωαι ποτον το κινυδούτου πλείον. Ουδέτις ήμους τών έμπείρων έκείνων όλίγων ετόλμησε να έτοιμάσση τήν λέμβον, διότι πάντες ήρώον ότι περιττή καθίσταται ή βοήθεια, ότι σωτηρία δια το πλείον δέν ύπόργει. 'Εν μέσση του πάθους ίστατο ο νέος μαρκαρίας εν άρηχανία.

— Διατί άκούμ δέν ήτοιμάσθη ή λέμβος; ήρώητες τέλους τούς άλιεϊς. — Μαρκήσει, άπήνησον εις τών λευκοτριχων ναυτικών, πώς ύβλετε εν καιρή τούταυτης τρικυμίας; 'Αδύνατον! — Καί βλοί εκ συμφώνων επανέλαθον. 'Αδύνατον! Πλήν ο Βίτωρ έπιμένει, παρακαλεί, ύπόσγασται άμοιβάς, όμιλεί δέ με τασαύτην έξου, ύστε επί τέλους άποφασίζουσι τινές των νεωτέρων άλιέων ή άποδύρωσιν εκ της άποθήκης τήν λέμβον. Μετά πολλούς κήτους έτοιμάζεται αυτη και φορτώνεται επί χειρωνακίης έπως μετ' κομισθή εις τήν άκτίην. 'Αλλ' το έδαφος είναι μαλακόν εκ της βροχής, ή σιδηρά λέμβος βαρείαι, και οι τροχοί της άμάξης θυβίζονται εις

τήν γήν· μάτην βλοί αι χείρες είναι εις κίνησιν· ύψη πληθαίνουσι προς τήν άκτίην οι τροχοί θυβίζονται εις τήν άμμοιν.

'Εν τή μεταξύ ή μαρκαρία επί του εξώστου, λελυμένην έχουσα τήν κόμην και άναστροφούσα δια τήν καταπίπτουσαν βογιάθειαν βροχήν, έκράται τα θλάμματά της εστραμμένα προς το μέρος τής ύψάλλου, ύβου επαναληφόμενα ήκούσονται οι έκποροσφύρσεις των εν τή πλοίω κινυδούτων. 'Τώρα πλέον είναι πεπεισμένη· επί του πλείου έκείνου εύρίσκειται ο άνήρ, εν μόνον εν τή έβω της ήγάπησιν· ή ένδύμογής της φωνή, το προσάσθημά της δέν τήν άπατά!

'Αλλά που ή σωτηρία; Δέν κατώρθωσαν ο Βίτωρ να παρακινήση τούς κατοίκους του χωρίου να σπεύδωσιν εις βοήθειαν; 'Η κήμοναί; Πως θραδύνοσιν; Καί ταχέια ως άστραπή πράξει προς το χωρίον, εδέρχεται αυτό και μετ' όλίγων εύρίσκειται εις το μέρος; ήτοι μάτην οι σιταβολί ναυται προσάθουσι να σύρωσι τήν ήμισυν με τήν λέμβον. Με τήν δύναμιν της άπεπλοίας άθαι αυτή και αυτή τήν τροφρας της χείρας. Το παρόδωγμά της κεντ'ό πάντως· άνδρες και γυναίκες σύρωσιν, όθωοσι, και τέλος μετ' υπεράνθρωπον άθωνα καταρτοΰσι να ρίψωσι τήν σωτηριαν λέμβον εις τήν θάλασσαν. 'Τώρα τα κωπιά! 'Ο Βίτωρ πηδά πρώτος εις τήν λέμβον και άρπάζει το ηηδάλιον· τόν ακολουθούσιν οι σιταβολί ναυται και άρπάσουσι τας κώπας. 'Αλλ' ή τρικυμία είναι φρικώδης; εις άθαι το άγριον άέρα τήν λέμβον προς τήν άκτίην· όις οι εν αυτ ή περιώνται πλέον να άνοιχθώσιν εις το πλάγος· άλλ' άγκάδες κώμα χύνεται με άγριαν όρμήν και ήρπειται τήν λέμβον εις τήν έρημόν. 'Αδύνατος άποσθαίει πσσα προσάθαι! Τα στοιχεία είναι ισχυρότερα των άνθρώπων.

— Βρετανίαι, φωνάει ή μαρκαρία, και ή φωνή της ύπερηχά της θυέλλης τήν παραχήν. Είλας άνδρες; Είλας Γάλλοι; Δέν έντρέψασθε ν άποσθηνούσους τών ταχέως; Οι είπέη ο κήμος δια πλείον ένδυνούσους παρά το 'Ωδέκ, και οσις δέν έσπεύσαστε εις βοήθειαν αυτου; 'Εάν οσις δέν έγαστε το θάρρος προς τούτο, θα κοπλητάθησασ αι γυναίκες, και έγω θα κρατήσω το ηηδάλιον...

Γίνεσαι και άλλη όπέπειρα, αλλά και πάλιν άποσυγχάνει· τέλος περι τήν δευτέραν μετ' το μαινωμένον άρην απέρχεται βλοί ότι πσσα πλέον άπάπαρα άποσθαίει ματαία, και ή μαρκαρία περιλπτος άποσφραται εις τήν οικίαν της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

'Εν τή κοιτιών του παρά τήν έστιαν εκάθητο ο Βίτωρ, όστις άποθείας τά ήγρά αυτού ένδύματα άνεπαύετο από τούς ύποστάτας κήτους. Βαθύρηδον ειχε καταλήθη υπό του ύβνου και όνειμα άνήρουα εταράττον αυτόν· όμα έχάραξεν εδύνησας και είδεν ίσταμένην πρό αυτου τήν μητέρα του.

— Σ' ερόμαζε, Βίτωρ; είπεν ή 'Αλίνη. Με συγχωρείς άν ε' έβήνησα. 'Αλλά και έγω τήν νύκτα έλην δέν έκοιμήθη· οι όφθαλμοί μου έβλεπον ναιωγούστας άνθρώπους, τά αυτά μου ήκουον τας γοράς των ηγηρωμένων φωνών. Με συνοδεύει πάλιν προς τήν παραλίαν; 'Ο κήπος; σε κατέθαλε, τέκνον μου· αλλά γνωρίζου πόσον μ' αγαπάς και χάρην έμοϋ· θα με συνοδεύσση.

'Ο Βίτωρ δέν ήβνηθή ν όρννηθή τήν χάρην ταύτην εις τήν μητέρα του· διο έγερθείς και

ἐνόησε ταχέως ἐξήλθε μετ' αὐτῆς πρὸς τὴν παραλίαν.

Ἡ τραγωδία εἶχε πλέον ἀπολέσει τὴν ὀρυμνίαν τῆς, ἀλλὰ τῆς καταστροφῆς τῆς νυκτὸς ἐφώτισεν ἦδη αἱ ἀμυδροὶ ἀκτίνας τῆς ἀνοσηνομένης ἡμέρας. Ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἦσαν συνημένοι οἱ ἀλιεῖς, προσπαθόντες νὰ περισιώσωσι τὰ ναυάρια· ἦδη ἡ θάλασσα εἶχεν ἐκθρῆσαι καὶ δύο πτόματα — ναυτῶν, ὡς ἐκ τῆς ἐνόησάσεως των ἐφαίνετο. Ὁ γὰρ κῆρυξ ἐξηκολούθου ἀθροῦντα πρὸς τὴν ἠερῶν συντρίμματα σκιδίων, ἰατῶν, πανίων καὶ ἄλλων σκευῶν τοῦ πλοίου. Ἡ καταστροφή ἦτο ἐντελής· τὸ ναυάγιον φρικώδες.

— Βλέπεις, Βίκτωρ, τὰς πλεούσας ἐκείνας σκιδίνας; εἶπεν ἡ μαρκησία μετ' ἁφῆν τρέμουσαν καὶ ἐρατωμένη τῆς γαστρὸς τοῦ υἱοῦ τῆς. Ἐπὶ τῶν σκιδίων ἐκείνων ἴδεν διακρίνετε τί;

Ὁ Βίκτωρ παύθη μετὰ προσοχῆς· ἀλλὰ κατ' ἀρχὰς δὲν ἠδύνατο νὰ διακρίνῃ τὴν φαινομένην ἐν τῷ ἀμύροφφ ἐκείνῳ σωρῷ τῶν συντρίμματων, τῆς παρὰ μὲν ἀνοσηνομένης εἰς τὴν ἠερῶν τῶν κωμάτων παρὰ δὲ θεοειδόμενης ἐν τῷ ὕδατι. Οἱ ἀλιεῖς μὲ τὸν ἐξηλασμένον αὐτῶν ὄψαλλον εἶδον οὐκ ἀπερίεργον πρὸς τὰ συντρίμματα τῶν σκιδίων ἐφέροντο ὑδὸ ἄνθρωποι, νεκροὶ πλέον κατὰ τὸ φαινόμενον. Ὅταν δὲ ὁ σωρὸς ἐκείνος ἐξηλασέντο ἀνακρούσας τὸν ἄστυρον πρὸς τὴν ἠερῶν καὶ εἶδον οὐκ ἦσαν ἀνὴρ μέσης ἡλικίας καὶ νέα κόρη.

Ἡ Ἄλινη ἔν μόνον βλέμμα ἔρριπεν ἐπὶ τοῦ σωροῦ ἐκείνου τῶν ναυαγίων καὶ ἴσχυον ἠρόνησεν οὐκ ἐπὶ προκλήσῃ τῆς δὲν τὴν εἶχεν ἀπατήσῃ. Οἱ ὄψαλλον τῆς ἐσοκλήσθησαν, τὰ γὰρ κατὰ τῆς ἐστῆρας καὶ ἄνευ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Βίκτωρος ὡς ἔπιπτε λιπώδους. Μίαν μόνον στιγμήν διηρέσεν ἢ κατὰστασις αὐτῆς· ἢ γενναία αὐτῆς καρδία ὑπερβύσασεν ἐνόησεν ἢ Ἄλινη ἔτι ἦδη ὤφειλε νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ τελευταῖον καθῆκον πρὸς τὸν φραστῆν τῆς τῶν ναυαγίων τῆς χρόνου.

Οἱ δύο ναυαγοὶ μετεκοιμήθησαν εἰς τὴν πληροσεωτέραν καλύβην. Περιίπυτος καὶ κεκυφιστὰ περιεκοιμήθη ἢ Ἄλινη τὸ νεκρὸν σῆμα τοῦ Βάλδεμαρ, κρατοῦσα τὴν ἀψυχὸν αὐτοῦ χεῖρα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἀνεκάλει τότε εἰς τὴν μέσην τῆς τῆν ἔσπερον ἐκείνην, κατ' ἦν ἐκράτει τὸ πλὴν τῆς χεῖρός του, καὶ εἶδεν ἐν τῇ σκοτεινῶν κελειομένη παλάμῃ του τὸ εἰκόμιον ἐκείνου, τὸ ὅποιον τῆ εἶχε διαρῆσαι ὡς τελευταῖον ἐπισημῆμα!

Ὁ κατεπειγόντως προσελθὼς ἱατρὸς τοῦ χωρίου ἐπροσπάθησε αὐτῶν τῶν μέσων τῆς ἐπιστήμης νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν τοὺς ναυαγούς· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς νέας κόρης κατὸ ὄνομα τοῦτο μετὰ παρέλευσις ἱκανοῦ χρόνου· ἢ κόρη ἦναι τοὺς ὀφθαλμούς τῆς, οἷνας ἐφάνησαν τῷ Βίκτωρι ὡς ζωογόνος ἀκτίνας ἤλιου διὰ μέσου χειμερινῆς νυκτὸς· ἀλλὰ ὁ Βάλδεμαρ ἦτο νεκρός, ὁ Βάλδεμαρ εἶχε πλέον μεταβῆ εἰς τὴν μεγάλην, τὴν ἄγνωστον χώραν, ἀφ' ἧς δὲν ὑπάρχει ἐπιστροφή.

Ὁ Βάλδεμαρ ἐτόση ἐν τῇ μικρῇ τῆς ἐπαύλειος ἐκαλύπτῃ, ἢ δὲ κόρη, ἢ τοσοῦτον ἀπροσδεχτῆς καὶ ἀνεπίστως διαφυγοῦσα τὸν θάνατον, ἐπολιθίσθη ἐν τῇ μεγαλοπρεπῇ μεγάρῳ. Ὡς μόνον ἐνόησεν τὸ ἀποθανόντος ἢ μαρκησία ἐκράτησε τὸ μικρὸν εἰκόμιον.

Ἡ ὀλίγη τῆς κόρης ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ συνοδοιπόρου τῆς ὑπῆρθε βασίλει, καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας οὕτως ἐτόλμα νὰ διαταρᾷ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆς σκολιγομοίους· βασίλει δὲν ὡς καὶ ἡ μεγάλη λίπη κατηνύσθη, καὶ ἡ φιλοδουλομένη νεανίας ἀναλαμβάνει τὰς δυνάμεις τῆς.

Ἐσπῆραν τινὲς ἐκείνου ἢ μαρκησία μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς καὶ τῆς Βιολάντης — μόνον τὸ

ὄνομα τῆς εἶχεν εἶπει ἢ νέα κόρη — ἐν τῇ αἰθούσῃ. Ἡ Ἄλινη ἐπαναπροσέειπε εἰς τὸ συμβάν δις τὸ ὄνομα τῆς ἠρώτησεν ἐάν ἐγνωρίζε ποῖος ἦτο ὁ σκοπὸς τοῦ πατρὸς τῆς, ἀδελφίσαντος αὐτὴν εἰς τὴν Ἑβρώπην.

— Ὁ Βάλδεμαρ δὲν ἦτο πατὴρ μου, ἀλλὰ θεὸς μου, ἀπήντησεν ἢ νεανίας· ὁ πατὴρ μου ἐλέγετο Ἀρθεῖδαν καὶ πρὸ ἐνός ἦδη ἔτους ἀπέθανεν.

Ἡ Ἄλινη ἤθελε νὰ κόρη καὶ ἄλλας ἐρωτήσεις, ἀλλ' ἐφοβήθη μὴ ταρᾷ τὴν μῆλιν ἀναλαβοῦσαν Βιολάντην, ἧτις ὡς οὕτως εἶχε τὴν χεῖρά τῆς ἐπὶ τοῦ ὄρασιος τῆς μαρκησίας, τῆ εἶπε μετ' ὅσον φωνῆς γλυκύτατον.

— Δύναται ἢ Βιολάντη νὰ διηγηθῆ εἰς τὴν προστάτιδά τῆς πᾶσι ἤλιος μετὰ τοῦ δευτέρου πατρὸς τῆς ἐπὶ τοῦ μεγάλου πλοίου;

— Διηγῆσαι, κόρη, ἀπήντησε μετὰ συμπαθοῦς ἀγάπης ἡ μαρκησία· τὰ κατὰ σὲ μ' ἐνόησφῆρουσαν εἰς ὑπέρτατον ἄλμῶν.

Καὶ ἢ Βιολάντη ἤρξατο τὴν διήγησίν τῆς.

— Ὁ πατὴρ μου ἐλέγετο παρὰ τοὺς Σουσόνους...

— Συγγνώμην, διεκρίθη αὐτὴν ὁ Βίκτωρ, ὅστις ἐκράτει διαρκῶς τὰ βλέμματά του πρὸς τὸ φαινόμενον ἐπὶ τῆς γαστρὸς τῆς κόρης. Τίνας εἶναι οἱ Σουσόνους;

Μετ' ἀπορίας προσέβλεψεν ἢ Βιολάντη τὸν ἐρωτῶντα καὶ ἐλαφρῶς μειδιῶσα ἀπήντησεν.

— Οἱ Σουσῶναι εἶναι φυλὴ ἰνδικὴ ἰσχυρὰ καὶ ἀνοθεῖα κατοικοῦσα παρὰ τὰς ὄθλας τοῦ μεγάλου Μισσοῦρη. Ὁ τίτλος αὐτῶν ἀρχαῖος, ὁ λευκὸς Ἀετὸς, τοῦ ὅποιον τὴν καλύβην ἐπὶ τὸν πλοῖον ὄραται θρα τρόπαυκα, ἦτο ὁ πατὴρ τῆς μητρὸς μου Ὁθαρίνας.

Ζωηρῶς καὶ ὑπερηφάνως ἀπετραπῆσαν οἱ ὄψαλλον τῆς ὡς ἔλαχε αὐτῶν. Ὁ δὲ Βίκτωρ, θαυμάζων τὴν ἀφελείαν τῆς καὶ παρασυρόμενος ὑπὸ τοῦ ἐθουσιασμοῦ, ὡς ἢ κόρη ἐφανέρωσεν ἡμιλωτὰ περὶ τῶν συγγενῶν τῆς, τὴν ἠρώτησεν.

— Ἦτο ὄραία ἢ μήτηρ σου;

— Ὁ πατὴρ μου τὸ ἐλέγετο, ἀπήντησεν ἢ Βιολάντη μετ' ὅσον φωνῆς φευκῶτατον· ἐγὼ οὐδέποτε τὴν εἶδον, οἶδι ἀπέθανεν ὅταν ἐγὼ ἐγεννήθην. Ὁ πατὴρ μου ἐκαλεῖτο ἢ φραὶ Ἀρκετός, καὶ ἐγεννησεν ἀρχαῖος τῶν Σουσόνων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ λευκοῦ Ἀετοῦ. Ὁ πατὴρ μου δὲν ἦτο Ἰνδός, ἀλλὰ λευκὸς καὶ ὀνομαζέτο, πρὶν ἢ οἱ Ἰνδοὶ διὰ τὴν ὀνομασίαν τὴν ὀνομάσωσι τὴν φραὶν Ἀρκετόν, Ἀζὲλ Ἀρθεῖδαν. Ἦτο ὁ ἐπιστήμιος φίλος τῆς σκυθρωπῆς Ἐλάτης.

— Τῆς σκυθρωπῆς Ἐλάτης; ἠρώτησε πάλιν ὁ Βίκτωρ.

— Ὅπως ἐλέγετο ὁ δευτέρος μου πατὴρ.

Ἡ μαρκησία ἐνεύσασε τῆ υἱῷ τῆς νὰ ἀναστῆ ἠρώσει ἢ Ἄλινη διὰ τὸ Βάλδεμαρ εἶχε λάθει τὸ ὄνομα τοῦτο.

— Ἐγὼ ἐγνωρίζω τὸν γενναῖον ἄνδρα, εἶπε, τὸν ὅποιον ἢ Βιολάντη ὀνομάζει τὴν σκυθρωπὴν Ἐλάτην, ὅταν ἐλέγετο ἀρχαῖος Βάλδεμαρ Νάυθερ, πρὸ πολλῶν, πολλῶν χρόνων. Ἐξακολούθει, Βιολάντη.

Ὁ Βίκτωρ ἐγνωρίζεν ἐν ἕλῃ τῆ λεπτομερῆς τὴν ἱστορίαν τοῦ νέου Βάλδεμαρ.

— Ἡ σκυθρωπὴ Ἐλάτη καὶ ὁ πατὴρ μου ἦσαν ἀχώριστοι φίλοι, ἐξηκολούθησεν ἢ Βιολάντη, καὶ ὅτε πρὸ τινος καιροῦ ἢ φραὶ Ἀρκετός συνεπέα πληγῆς ἀπέθανεν, μετ' ἐπὶ οὕτως εἰς τὴν Ἐλάτην. Ἦτο σκεπτικὸς οὗτος τῷ θνήσκοντι φίλῳ νὰ μὲ ἐγγὼ ὡς ἴδιον του θυγατέρα. Ἐπαχέρισσε δὲ τὸν δυστυχισμένον πλοῦν μετ' ἐμοῦ διὰ νὰ παληώσωμεν τὰ κτήματα τὰ ὅποια εἶχεν ὁ πατὴρ μου εἰς τὴν πατρίδα του καὶ νὰ ἐπιστρέψωμεν.

Ἡ Βιολάντη ὠμίλει γαλλιστὶ ἀραυόντως καθαροῦς. Ἡ μαρκησία παρετήρει ὅτι ἢ νεανίας ὠμίλει μετ' ἐπιφροσύνης, λέγουσα μόνον τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα· διὰ καὶ τῆς εἶπε μετὰ μικρῶν παύσεων.

— Ὁ πατὴρ σου, ὡς ἐκ τοῦ ὀνοματῆς του ὑπόθετον, ἦτο Σκωττινατός;

— Ἦτο ἐκ Νορθῆργίας.

— Καὶ ἐκεῖ διηθροβόσθηκε;

— Ὀχι, ἀπήντησεν ἢ Βιολάντη, ἐπιστρέφωμεν ἐκ Νορθῆργίας καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Νέαν Ἰόρκην.

— Καὶ ἐν εἰργῆ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μείνης διαρκῶς εἰς τὰς πεπολιτισμένους χώρας;

Ἡ νεανίας μειδιῶσα ἐλαφρῶς καὶ ἀπήντησε πάλιν.

— Ὀχι, ὄχι! Ἡ σκυθρωπὴ Ἐλάτη καὶ ὁ πατὴρ μου ἦσαν ἐκ τῶν χωρῶν, τὰς ὁποίας ὀνομάζετε πεπολιτισμένας, ἀλλὰ δὲν εἶχον καμμίαν ἐπιθυμίαν νὰ μείνωμεν ἐκεῖ. Ὁ θάνατος τῶν μεγάλων πλοίων κίβητος τὸ στήθος καὶ ἀφαιρῆται τὴν ἀναπαύσιν. Ἦτος ἐξ ἡσίου εἰς αὐτὰ τὰ μικρὰ ὄραση, εἰς αὐτοὺς τοὺς περιουσιμένους ἀγρούς; Δὲν δύναμαι νὰ ζῶ εἰμὴ ὑπὸ τὸν ἄελθῆρον, ἀπῆρσαντο οὐρανόν, ἐν μέσῳ τῶν ἐπισταμένων πεπαιθῶν, τὰς ὁποίας διαθρέχει ὁ Μισσοῦρης, εἰς τὰ μέρη ὅπου ὁ Ἰνδὸς θηροὺς τὴν ἄγριαν ἄρκετον καὶ τὴν μεγαλοπρεπῆ ἔλαφον. Ἐκεῖ ὁ ὀφθαλμὸς ἔχει ἔκτασιν ἀνώπιόν του, ἐκεῖ εἰσοχρῶς ἀπολαμβάνει τις τὰς καλλωνῆς τῆς φύσεως, ἐκεῖ εἶναι ἕλα ἐλασθῆρα, μεγάλα — ἐν ἢ ἐδῶ ὅλα εἶναι τῶν μικρῶν, τῶν περιουσιμένων.

Ἡ Βιολάντη ἠγέρθη καὶ ἀνέπευσε θεθῆς, ὡς νὰ ἠσθῆται ἦδη τὸν εἰσοχρῶν τῆς πατρίδος τῆς ἕρα.

— Ἦσά ἐκαμεν ἐντύπωσιν εἰς τὰς συναναστρώσας μας, ἐσπλοῦζέτο ὁ Βίκτωρ, ἀλλὰ τί ἢ ἐλεγε διὰ τὴν κινουμένην μας;

— Ἦρεται νὸ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, εἶπεν ἢ μαρκησία μετὰ τινος ἡμέρας πρὸς τὸν υἱὸν τῆς. Ἀλλὰ μέχρι οὗ εὐρεθῆ κατελλήλους σκαφίον, ὡς παραμένῃ παρ' ἡμῶν.

Ὁ Βίκτωρ ἐνόησεν εἰς τοῦτο εἶχεν ἀντίφραση. Ὁ ἀναμνηστὴς ἀνῆγε βασίλει ὅτι ὁ νέος εἶχε πρὸ τῆς ὑπὸ τῆς καλλωνῆς τῆς Βιολάντης, καὶ οὕτως, ἂν καὶ δὲν ἐτόλμα νὰ ἐκμυστηροῦσθ τὸ ἀσκήμα του, ἐπέθηκε ὡς νὰ συγκατακτῆ μετ' αὐτῆς ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην.

(Ἐστῆται συνέχειαι.)

ΤΑ ΕΝ ΚΕΣΤΟΡΑΤΙΩ ΖΩΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΑ.

Πρὸς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἡπείρου ἀπέναντι καὶ παραλλήλως τῶν ἐρηθῶν καὶ ἀνδρῶν Ἀκραρῶν ὑφῆσται ὑψηλὸν ὄρος περιεστρόμενον ὑπὸ ὑψηλῶν καὶ παχυστικῶν δένδρων κκοσμημένον κατὰ τὴν ὑψηλοῦν ὑπὸ καταφύτων καὶ γλοσθῶν λόφων. Ἐπὶ τούτων εὐρένται χωρῆντες κείμενα τὰ ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς λιανέτης χωρίου, οἷοι ἢ σφριγῶσα ἐρῆς, ἢ σφιδάκιμος, ἢ ἀργελαία καὶ ἄπειροι καλλίφρονες ῥόζακες μετέβαλον τὸ μέρος τοῦτο τῆς φύσεως, ἀνδρῶν καὶ ἀδένδρων ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν Ἡπείρου εἰς ἀληθῆ ἄστυ. Τὸ τμήμα τοῦτο ἀρμῶν καὶ ἀνεπίστως διακρίνόμενον ἐπὶ πλοῖον, ἐν οἷς κἀντοικοῖ ὡς ἀληθεῖς Ἡπειῶται διὰ πολυχρόνιον καὶ σκληρῶς ἐν τῇ ζῆνι γῆ ἀπόδημας περιουσιάζουσι, εἰνὲ ἢ πρῶτη χώρα, ἐν ἣ ὁ ἀπὸ νότου πρὸς ὄραρον διευθυνόμενος ἀλθωνικὴ φωνὴ μετὰ ζωηρῶν ἐθνικῶν φρονημάτων ἐντυγχάνει.

Ἐν τοῖς χωρίοις τούτοις πρωτεύει τὸ Κεστοράτιον, οὐχὶ τόση διὰ τὸ μέγεθος ἢ διὰ τὴν ἄλλην αὐτοῦ λαμπρότητα, ὅσα διὰ τὸ ἐλαττωρὸν τοῦ φρονήματος καὶ τὸ ἐπιχειρηματικῶν τῶν κατοίκων πνεῦμα. Κεῖμενον τὸ Κεστοράτιον ἐπὶ δύο ἀποτόμιας ἐξελθόντων λόφων παραστῆται διὰ τῶν ἐκατέρωθεν καὶ κατὰ μήκος ἐκτεινομένων δύο φασάγγων καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἄρῃ τοῦ ἕαρος θέσμαι μαγευτικώτατον, καθῶσαν ἀναμειλλῶς καὶ ἐναρμονίας ἐν τοῦτο συμβάλλονται ἐνθῆν μὲν ἢ οἰκί τῶν ὑψηλῶν δένδρων μετὰ τῆς γάριτος ἀνήθῆος διαγερότων καὶ πληροῦτων τὴν ἀτμόσφαιραν εὐαδίων, ἐνθῆν δὲ οἱ φρενοὶ καὶ ἄλλα ποικίλα θεατρῶλια μετὰ τῶν ἡοθύοντων βόσκων καὶ τῆς ποθητικῆς καὶ ταρπητῆς τῆς ἀηδόνης φωνῆς. Ἀλλ' ἐξέρχεται κυρίως τὸ χωρίον τοῦτο τὰ γνωστὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν αὐροτέρων τοῦ ἔθνους κολοῦσι, οἷοι ἐν αὐτῷ ἀνευρήθη καὶ ἐστέρη μὲχρι τῶν πρώτων ἐσπῆ τῆς ἀσθητικῆς αὐτοῦ ἡλικίας εἰς τῶν μεγαλοφροναστῶν ἀνδρῶν, ὡς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὀνομαζέται τῇ Ἑλληνισμῷ ἢ Ἡπειρος, ὁ Χρηστάκης Ἐρμέντης Ζωγράφος. Ὁ ἀνὴρ οὗτος, συνόσας ἦδη τὸν βίον καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μετὰ παντὸς βῆτι καλῶν, πρῶτιστα πάντων ἐπεμαλήθη, ὅπως ἀναδείξῃ καὶ τὴν λίαν αὐτοῦ πατρίδα νέων παιδίας, ἱδρύσας κατὰ τὸ 1869 Ἑλληνικὸν σχολεῖον προσηρῶμενον καὶ διὰ τὰ λοιπὰ τοῦ τμήματος χωρία. Ἐτόσασε περίπου ἑτη τὸ παιδοτῆρον τοῦτο διετέλεσε λειτουργίον συνηρῶν τῆ ἀρχικῆ αὐτοῦ προσηρῶν, ὅπως ἀνακηθύνουσι ἦδη ζωηρῶς καὶ παρ' ἡμῶν τοῦ ζητήματος τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ θετικώσεως τῆς πρώτης ἐθνικῆς ἡμῶν παιδεύσεως κατὰ τὰ ἐν Ἑβρώπῃ ἱσχύοντα παιδαγωγικὰ συστήματα, πᾶν γενναῖος καὶ φιλοτίμος ὁ μεγαλόφρων ἀνὴρ προσενηθείς προήγαγεν αὐτὸ εἰς διπλοῦν διδασκαλεῖον ἐπιδιδῶν διὰ τῆς προκαταρτικῆς δημοδιδασκαλίας ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἀνταποκρινομένων πληροστέρας μέρην πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐπιστήμης τῆν παγίωσιν καὶ προαγωγὴν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ φρονήματος τοῦ Ἡπειρωτικοῦ λαοῦ. Εἰς τὴν μεταρρυθμίαν ταύτην αὐ μισρὸν τότε συνετέλεσαν ὁ ἐπὶ φρονήματι καὶ ζῆλῳ ἀκμάτων Ἡπειρωτικῶν Σύλλογος καὶ δὴ ἀναλαβὸν τὴν ἀναστήσασιν αὐτῆ ὑπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ διοικήσαν τῶν διδασκαλιῶν. Δασκῶν ἕκτος ὁ ἐνωμελῆς ἀνὴρ περὶ τῆς 1800 ὄνοματι-

κὰς λίρας ἀτησίως, παραλαβόμενοι πανταχόθεν τῆς Ἡπείρου ἄπορους καὶ ὄρανοῦς ἀλλ' εὐρετοῖ, καὶ γρηγορήσας νέους καὶ νεάνιδας ἐξήκοντα τὸν ἀριθμὸν, ἦτοι ἐξ ἐκάστης ἀρχιερατικῆς ἐπαρχίας τῆς Ἡπείρου, οὗς ψυχῆ τε καὶ σφματικῶν πρῶτων προελθεῖν εἰς τὸ σπουδαῖον κοινωνικὸν αὐτῶν ἐπάγγελμα.

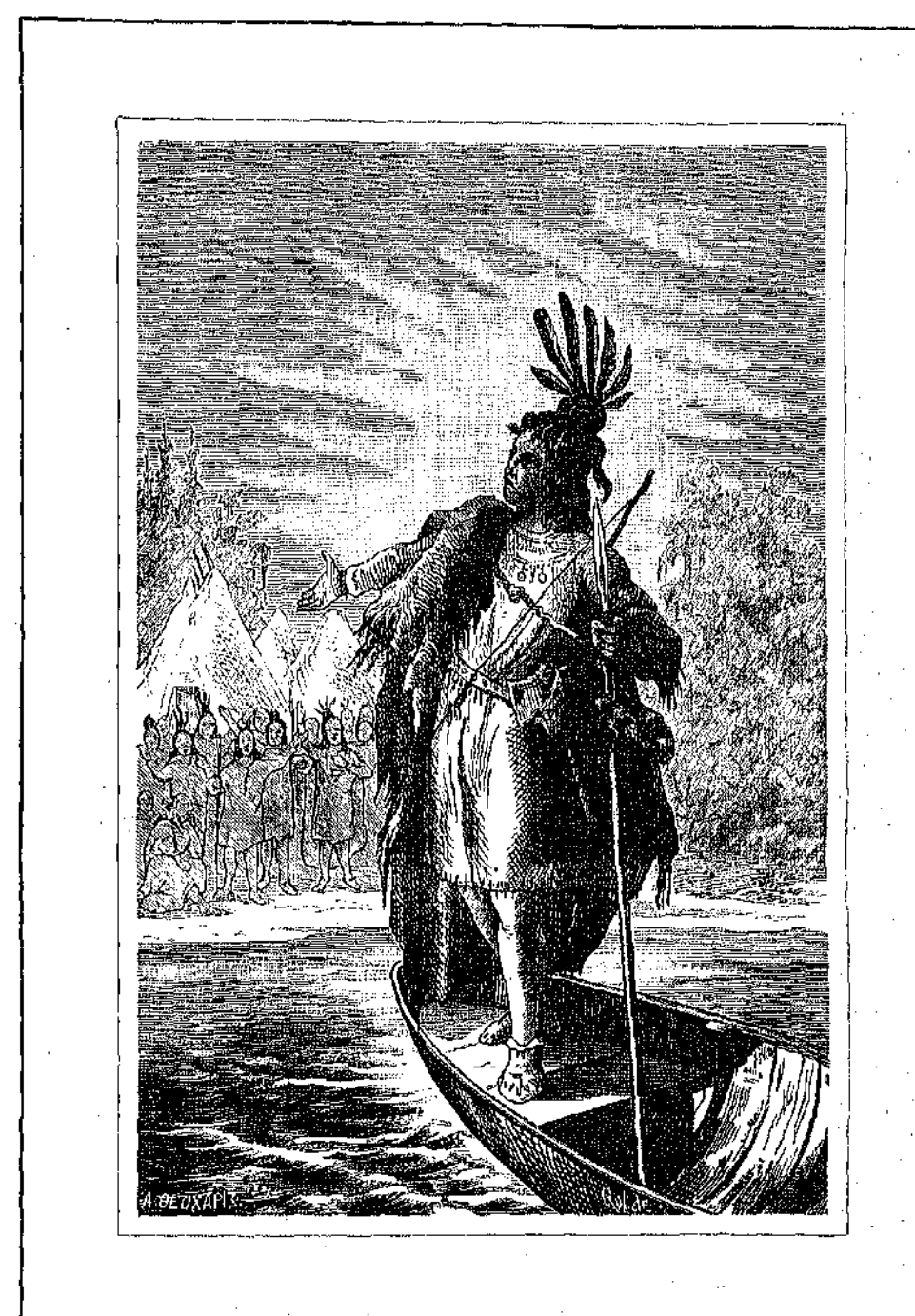
Ἄμα τῇ τοιαύτῃ μεταρρυθμίσει ἀπηκολού-

καθῶλου διοικήσεως ἀνέστη τῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἡπειρωτικῆ Σχολῆς, ἢ δὲ ἐπὶ μέρος ἐπιστοία, ἐφαρμογῆ καὶ ἐξελθῆς τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἀγίης Δρυϊνουπόλεως συνεγεζόμενου μετὰ ἑργασίᾳ ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Διευθυντοῦ, ὃ μισρὸν δὲ συνετέλεστο εἰς τὴν παγίωσιν τῶν διδασκαλιῶν οἱ ἐκάστοτα ἴθουσαν τὰ ὑψηλὰ κῶτα ἐθνικὰ συμπερόνα καὶ δικαίως ἐπεσπῶσαντο τὴν πρόεσσαν αὐτοῖς ἐθνικὴν ἐγνευσίον.

Τὰ πραγματικὰ ἐθνικὰ ὀφελήματα τῶν φιλελλήνων τούτων κατασχημάτων ἤρξαντο ἀναφανόμενα ἀπὸ τοῦ 1880· ἔγραυε κανονικῶς ἀπολύονται διδασκαλοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων οἷτινες παταχοῦ τῆς Ἡπείρου μεταφουτεύουσι τὸν πυρῆνα τοῦ καιροῦ καὶ ἀγαθοῦ. Ἦτε διὰ τὸν καιρὸν μετὰ τοῦ Ἀγίου Δρυϊνουπόλεως καὶ ἢ ἀνωτάτη διοίκησις, ἦν αὐτὴ ὁ ἱδρυτῆς ἀπὸ τριῶν ἦδη ἐτῶν διενεργεῖται, ὃ παύσαντι φιλοτίμος ἀλλὰ καὶ σὺν τῇ δεοῦσῃ περικεφαλαίᾳ, ἦν ἔνευ τὰ τοιαῦτα ἔργα ἀμαρτάνουσι τοῦ σκοποῦ αὐτῶν, προήγοντες τὸ ἔργον ὑπὸ τὴν παιδοτιχῆν καὶ τὴν διαιτητικὴν ἐσπῆν. Ὅστω δὲ οὐ μόνον τὸ πρῶτομα ἐπλοστήθη καὶ διεσκευάσθη, ἢ δὲ καθῶλου διδασκαλίας συνηρῶν τῆς γαστρῆς τῶν καθῆροματίων ἐιμωφῶθη, νέοι δὲ κατελλήλοι διδασκαλοὶ προσεληθῆσαν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνηλθόντων ἐνεῖα, ἀλλ' ἐπέως ὑπῆρχε, ὅπως καὶ ἔσπει οὐχ ἦσπον σπουδαῖα θετικώσεως καὶ συμπληρώσεως ἐπιγενθῶν, οἷα ἢ σύστασις βιβλιοθήκης, ἀρνηθῆσας, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἢ διὰ τὸ στενὸν τοῦ χωρίου λίαν ἐπαισθητῆ ἦδη καταστῶσα ἀνάγκη τῆς ἀνεγέρσεως κτηρίου γρηραιόσαστος ὡς διδασκαλεῖον τῶν κορασίων.

A. Z.

Καθῶλου. Κεφ. 22.

Κ' ἐν αὐτῇ ὁ Κιαβόσας πρὸς ὄραρον ἰδὸν λαμβάνει, πρὸς τὴν ὄρασαν τὴν λάμψιν πρὸς τὰ σκῆθ τῆς ἐσπῆρας.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ.

Ἡ κοινὴ γνώμη δὲν γνωρίζει τὰς παραλλαγὰς τοῦ χρωματισμοῦ μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐκολίας οὗ καθιστῆ ἢ ἥρωα ἢ κακοῦρον. Τὸ παιδίον εἶναι μέγας πολιτικός, οἷοι εὐκλῆς τὸ ἐξουσιάζει τις, ὡς τὸν μέγαν πολιτικὸν, διὰ τῶν παθῶν του. Βαλλῆα. Ἦ πρωτοστοία δὲν διαλονθῆσαι εἰμὴ ἐκείνου, οἷτινες δὲν ἔχουσι τοιαύτην. Πεσσαλότις.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΕΛΛΑΣ. Παραβλέποντες τας άντεγκλήσεις των πολιτικών φατριών, το κληροδότημα τούτου των άρχόντων της Ελλάδος χρόνιον και έχην ύπ' όφην την γενικήν τής πατρίδος ήμϊν πολιτικήν φρονιμονομίαν, ο άμερόληπτος κριτής παρατηρεί εις τα κατά τας τελευταίας ταύτας ήμέρας εν Αθήναις συμβαίνοντα τάνον εύχάριστον, τάνον άποθλιπέσαν εις θελήσειν των καχώς κειμένων και εις βύθιοιςν ζητημάτων, τα όποια, ως μη άφεικν, από πολλού έμμενον άκκαρημ. — Σπουδαία νομοσχέδια υποβλήθεντα έχορτως παρά τής Κυβερνήσεως εις την Βουλήν εγένοντο ήδη παραλειτά. 6τι δέ κυρίως εύχρησταί παντός Έλληνος, κηρόμενον τής προόδου και τής εύμερείας τής πατρίδος του, είναι τα περί τής συγκοινωνίας τής χώρας νομοθετήματα και οι διάφοροι περί κατασκευής αιθροδρομών συμβάσεις. Η Ελλάς είναι μόν μισρά, αλλά τα μέχρι τούδε εν άνεργεία ύπάρχοντα μέσα τής συγκοινωνίας είναι ύποδειγματικώς άνεπαρκή, και διά των φηγεσθεσιών αιθροδρομικών συμβάσεων και παραχωρήσεων νέος άρχεται εν Ελλάδι αιών προόδου και αναπτύξεως. Οι διαστημάτεροι του κόσμου οικονομολόγοι ήμολογούσιν ότι μόνον διά τής εύκολίας των τής συγκοινωνίας μέσων ο πλούτος μιας χώρας άναπτύσσεται και χρησιμοποιείται. Και ναι μόν ή Ελλάς είναι κρτός ναυτιών, έχον πολλούς και καλούς λιμένες διευκολύνοντας ουσιασώς την κίνησιν του έμπορίου, οδχ ήτιον θρωσ και τα προϊόντα τής χώρας είναι τέσσα, ώστε και τής διά έργος συγκοινωνίας ή άνάγκη είναι μεγάλη και κατεπιγύωσα. Όταν αναλογισθόμεν ότι οίτος μεταφέρεται εις τας παραλλους πόλεις τής Ελλάδος εκ των λιμένων τής μεσημεριανής Γρωσσίας και τής Αζωρικης, εν ή εν τή κέντρφ τής Πελοποννήσου ο οίτος σήπεται μί άνοόμεν να μετακινηθή ένεια των άναπαρών μέσων τής συγκοινωνίας, δέν δυνατόμενα ή να παραδεδωόμεν ότι ή εύκολία τής συγκοινωνίας πολλούς θα έχη και σπουδαίας διά την εύμερίαν τής Ελλάδος συνεσεις. Τελείων άπαξ εις άνεργείαν των μεγάλων αιθροδρομικών γραμμών αι άμαχηται όδοι ως διακλαδύσεις θα έλθουν τάχιστα εις συμπλήρωσιν συγκοινωνούντων δέ άπαξ των χωρίων προς τους διαφόρους αιθροδρομικούς σταθμούς ή όλική άνάπτυξις τής χώρας είναι πράγμα μαθηματικώς άποδεδειγμένον. Τα όλιγα ταύτα γράφομεν υπό την έντοπωσιν των τελευταίας εν τή ήμετέρα βουλή ψήφισθειών αιθροδρομικών συμβάσεων.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ. Μετά τα τελευταία εν Αλεξανδρείαι αιματηρά συμβάντα τα πράγματα έλαθον εν Αιγύπτφ τροπήν ειργακωτέραν. Το νέον αχρηματισθέν ύπουργείον υπό την προεδρείαν του ήρότου Ραγέ-κασά, άνδρός έμφορους και πεπειραμένου, έχει ελκν την καλήν διάθεσιν να κατενώσθ τα πνεύματα και να έξομαλύνη τας ύφισταμένους διαφοράς. Έν τοσούτφ θυμω πλαίστοι Εόρπαιοι έχκατέλιπον την χώραν των Φαραώ, φοβόμενοι την επανάληψιν των αιματηρών σκηών, αλλά κατά τας τελευταίας ελόσεις κίνησους τοιούτους δέν ύπάρχει, όίτοι εδόθησαν παρά των άρμόδιων αι άπειτούμεναι διαδοχάσεις περί προλήψεως πάσης διαταράξεως τής ήουχίας και πάσης παρεκτροπής εκ μέρους του έθλου. Ηδη ενεκατέστη και ή επιστροφή (εξ έννά Εόρπαιών και έννά Αιγυπτίων) ή μέλλουσα να άνεργή τους πρωτατίους των ταργων, οίτινες άσπληρώς θέλουσι τιμαρμηθή. Η καυαλόσσης τής ήουχίας εν Αιγύπτφ ή Πόλη άνόσκειν εν τού παρόντι την άποφασισθεισαν άναχώρησιν εις Αλεξάνδρειαν του στρατηγού Μουχάρ πασά. Μ' όλα ταύτα ή σύνοδος των

άντιπροσώπων των μεγάλων δυνάμεων κατ' αὐτὰς συνήλθεν εν Κωνσταντινουπόλει προς έντελή βύθισιν του αιγυπτιακού ζητήματος. Αι κυβερνήσεις τής Αγγλίας και Γαλλίας είναι αι κυρίως έπιεινάσαι εις την σύνοδον τούτην.

Ως ήμολογούσιν θλαι οι έφημεριδές ή διαγογή του τε πολιτικού Πράκτορος τής Ελλάδος Κυρίου Κλέωνος Ρ. Παγκαθή και του ύποπροέδρου γραμματείς Κυρίου Ν. Σκωτιδίου κατά τας τελευταίας ήλιεράς σκηάς εν Αλεξανδρείη ύπέρβεν άνωτέρα παντός έπαίνου. Οδ μόνον γενναίος οι γνήσιοι ούτοι Έλληνες άντιπρόσωποι ερετέθησαν εις τους μεγαλειέτους κινούσους, προς άποκατάστασιν τής τάξεως και ήουχίας και προσφάξιν των κινούσεντων όμοιων ήμϊν, αλλά και επληρώθησαν εν τή επληρωσίει των καθήκοντων αὐτών. Και αι μόν πληγαί του κ. Παγκαθή ήσαν άνευχως έλαφραί, άλλ' ως φαίνεται αι του κ. Σκωτιδίου είχαν χαρακίτρα σοβαρώτερον. Εύχόμεθα εκ καρδίας τή άξιότημη τούτφ φίλω ήμϊν άντελή και ταχίαν άνάρρησιν.

ΑΙΓΥΠΙΑ. Η άνώμελος κατάσταση τής Ιολανδίας πολλας παρχει εις την αγγλικήν Κυβέρνησιν φροντίδας. Τα πνεύματα είναι λίαν τεταραχμένα. Απαθείς 6τι ύπάρχουν φόβη σπουδαίη είναι ή ύπόχρησις των φρουρών εν τας μεγαλειέτηρας πόλεις τής Ιολανδίας και οι αυτογραφεϊ όδηγίαι, αι δόδεσαι εις τους διαφόρους συμπαράχους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Έν Αιφιέ τή 14/26 Ιουνίου 1882.

Οτι ο έθροπος έπιθνημαί έκείνου και ευκόλιος πιστεύει. Επεθνηόμεν να ύθωμεν το χρηματιστήριον λαμβάνων παραιν ένληκν και ήμμεν και ήδη ένομήσομεν 6τι επήλθε το πωλούμενον, 6τι άίφνης άνετραπήσαν οι έλλείψεις ήμϊν. Οίτι με τα χρηματιστήρια συμβάσει 6τι και με τον καμάν, ούδεις ύπάρχει άπαιξις αὐτών προφήτης. Δίο συμβάντα έπηρεάσαν κατά τας τελευταίας ήμέρας διαστροφίους τής χρηματιστικής επεχειρήσεως, το μεν επανεργίον ύθωσιν εις τας άξίαις, ή παραίτησις του κλημάτος Ιγνάτιος ως ύπουργού των έσωτερικών του βρασιλικού Κράτους, το δε επανεργίον εκπτώσιν, αι εν Αλεξανδρείαι τής Αιγύπτου λαβούσαι χώραν αιματηρά σκηναί. Η μία των ειλόησεων τούτων έξουδεστερεί την έτέρα, και το χρηματιστήριον έλαθε θέσιν επιφυλακτικήν. Κατόπιν επι τή έλλείπι τής ταχίας λύσεως του αιγυπτιακού ζητήματος το χρηματιστήριον των Παρισίων ήρτατο ζωηρώς ύποστρηρίον τα αιγυπτιακά χρεώγραφα. Η ύφωσις θμωσ αὐτη επέφερε μετ' ού πολλο έκπτώσιν τηματικήν, μετασθέσεια εις όλα τα λοιπά ευρωπαϊκά χρηματιστήρια. Και εν Λονδίφν το αὐτό συνέθη, κατ' έργος μεν οι άγοραστοι αιγυπτιακών άξιών ήσαν και πολλοι και πρόθυμοι, μετά μικρόν θρωσ και έκει ή άνθροπόμωος επέφεραν έκπτώσιν επαισθητήν. Και εν μεν Παρισίαις κατά τας δύο τελευταίας εδοομάδας τα Αιγυπτιακά χρεώγραφα ύπέστησαν έκπτώσιν από 350 εις 281, εν δε Λονδίφν από 68 1/2 εις 55 1/2. Καθάρην όμολοσοί ηλώσαν οι άριθμοί οδοι! — Πρδ των εν Αιγύπτφ συμβάντων αι ελόσεις ήσαν εν Παρισίαις κακάι, ως άποδεικνύει ο τελευταίος λόγος του ύπουργού των οικονομικών Λέοντος Σαί. Έν τή λόφν τούτφ ο ύπουργός επράξει την έλλείπα του 6τι ή προβλεπόμενη καλή άσοδία θέλει έπουλείσθαι τας υπό τής τελευταίας χρηματιστικής κρίσεως επανεχθεισας πληγάς, 6τι τα διά την εισαγωγικήν αιτηρών

άπειτούμενα κεφάλαια θέλουσι μείνει εν τή τόπη, 6τι ο τόκος τής προσεφλίας διατηρηθήσεται μικρός, και 6τι δυνατή καταστάθησεται ή έλάττωσις του τόκου των θανάτων, 6περ διά την Γαλλίαν έσεται πολλής ύφελείας πρόβηον. Ο χρόνος διδάσει ήμας κατά πόσον αι έλλείψεις αὐται του ύπουργού θέλουσι πραγματοποιηθή.

Και εν τή χρηματιστηρίφ τής Ηέννης επήλθεν έκπτώσις, άνηυχρήσασα τον κόσμον. Και κυρίως έκπτώσιν ύπέστησαν αι μεταοχη τής Πιστωτικής Τραπεζής, οίτι διεδόθη 6τι το ύποκατάστημα αὐτής εν Τερσίστφ είχαν ύποστή ζήμιας συνεπίε χρωματισμόν εν Αλεξανδρείη. Φηάται θμωσ 6τι αι φήμει αὐται ήσαν ύπερβολικάι. Άλλως ούδεν αὐτον λόγου εκ τής άστυρικης πρωταυούτης.

Άλλά και ή Γερμανία ήναχέσθη να ύποφέρει εν τή γενική ταραχή επηρεάζουμένη ούσασ εκ των εκ Παρισίων και Λονδίνου ελόησεων. Πρδ τινος ήδη τραπέζιται τινες εν Φραγκφορτφ είχαν προσπαθήσει να εισάξωσιν εν τή χρηματιστηρίφ αιγυπτιακά χρεώγραφα, τα όποια μέχρι τινος προθύμως ήγαθήσαν. Ηθον οι εκ Αιγύπτου ελόησεις και κρίσις άνεσκήρις χρηματιστική, μικροσκοπική θεσίσις, άλλ' όχι λίαν εύχρήστως διά χρηματιστήριον θεσιών, αίν το τής Φραγκφορτφ.

Ως επεισώδης τής εν Φραγκφορτφ κρίσεως επήλθεν ή όικη του Αλέξη του Σαί επι άπάτη, νοσείσαι χρημάτων και παραχαράξει, όια δέσεια ύθωσιν επληρωθέντων πιστωτών. Οηδήγοντα και πλέον περιπτώσις άνεκαλύθησασ κατ' ής μικροί κτηματία και έμποροι απήλσαν συνεπίε τής άσηγηνότερου αὐτών προς τον Σαί έπιταίας τα χρεώματα των. Ο καταγραστής καταδικάσθη εις 12 έτών αργατήν και εις 10 έτών στήριον των πολιτικών των άκατομήτων. Τη πέντην ταύτην εύρίσκόμεν οηδή πολλοι αυτοτρην διά έγκλήματα τών χαρισπη. Διδακτικόν έσται τούτο μύθημα εις τους ταχίως ήμμεν έπιταυομένους εις τον ταχίον άστυρικόν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ο Γωάννης Γ.Λ.Μ. Ο γνωστός ούτος οικονομολόγος του παρλήθους πόνου, ο διακίως θεωρούμενος πατήρ τής κυβείας και των μετωών, απέθανεν άσκαμς και πτωχός εν Βενετία, άφ' ού διά των άργυριών του επεχρηρήσασ συνετήριε τον κόσμον όλον. Έν ταις λήανηχικαίς βιβλίαις τής παλαιάς έκκλησίας του Αγίου Γεωργίου εν Βενετία, τα όποια έχορτως επημελές άρχοντοίφας άνηραύνησεν, εύρηται το έπος και ή ήμερα του θανάτου του διαδούοντος τούτου άνδρός.

Ο εκλαμπρότατος κύριος Γωάννης Γ.Λ.Μ. εν Σκωτίας, λέγει ή λεχίσερική πράξι απέθανεν εν ηλικία 58 ως έγγιστα έτών εν τή ήμετέρη άνομή τή 21 Μαρτίου 1729 μετά εικοσιεπτάήμερον νέου των πνευμένων. Ο Μοντέκμοσ εν ταις Απομνημονούμασιν αὐτοϋ διηγείται, 6τι εν Βενετία εν τή καρναβή φλορήν συνήτησε τον κ. Γωάννην Γ.Λ.Μ. έλασιν και καταδέληγμένον. Τδ καπεσίον φλορήν είναι το γνωστόν και άρχαιότατον πέντον των καφελαίων του κόσμου, το όποιον από του 1722 μέχρι του 1879 άνήκει εις την αὐτήν οικογένειαν, την του Φραγκουσκόνη.

Απόδειξις 6τι ο καθ' έλον τον έλον του με τα εκατομήρια ως με χάλικας του όρμου καίτας απέθανεν εν έργατή ένδοξίαι είναι ή κηδεία των ένίαντο παρά τώ εν Βενετία πρόέξου τής Γαλλίας ΛΕ ΒΕΛΟΝ ΝΕ ΛΑ ΜΟΤΕΡ

δαπάνη τής γαλλικής Κυβερνήσεως. Ο πρόβηος ούτος είναι ο δεκαπέντε έτη μετά ταύτα τον νέον Ι. Γ. Ρουσσό φυγαδεύσας εκ Βενετίας, 6τε ούτος συνεπίε των νεανικών του παρεκτροπών ενίνδους να ρυλικισθή. Τα όατη του Λαν έμμεναι εν τή εκκλησία του Αγίου Γεωργίου μέχρι του 1807, 6τε αὐτη δικταγή τής γαλλικής κυβερνήσεως καταδρόσθη. Οίκωιχ τής Βενετίας ήτο κατ' έκείνην την εποχήν ο γάλλος στρατηγός Λουριτσών, 6στις κυρίως έλέγετο Γ.Λ.Μ. ΝΕ ΛΑΜΠΙΣΤΟΣ και ήτο μικρός άνεψός του άτύρου. Ο οίκωιχτής μεταφερε την λάρνακα την περιέχουσαν τα όσα του μεγάλου θείου του εις την εκκλησίαν του Αγίου Μωυσείως, 6που μέχρι σήμερον αναπαύονται.

Καθόν θα ήτο έν οι σήμερον τραπέζιται και περι τα χρηματιστικά άσκαλοόμεναι επασέπτοντο τον τάφον του διαδοχου αὐτών προκατόχου, 6πως παρδ τον άρμον και άσων έκείνον λθον ένοήσασιν που καταλήγουν εις: έπι το πλείστον οι περι την κυβείαν άγώνες και άνθροποφύροι κόποι!

Σιδερόδρομος επί του πορθμού τής Αλάχης. Γνωστόν είναι πόνη άντιδρασιν εύρε παρδ τοις Αγγλοίς ή ύδα τής ύποβροχίου αιθροδρομικής συγκοινωνίας μεταξύ Αγγλίας και Γαλλίας. Οι πρακτικοί Αγγλοι φροθύνται μη ή νέα αὐτη όδός διευκολύνη την άπόθασιν έθροικίων στήφιν επί του αγγλικού έδάφους. Συνεπίε των φρόων τούτων, των καθ' ήμιας ούδολος δικαιολογουμένων, αι άρέμεναι έργασία άνεκαλύσαν. Ηδη δε φέρεται επί του τάφους νέον σχέδιον του Γάλλου μηχανικού Βεράρδου τής Αγίας Ανης, 6στις συνέλαβε την ιδέα να συνδέσθ την Αγγλίαν μετά τής Γαλλίας και έσομένης μετά τής ηπειρωτικής Εόρπης διά μεγάλης και στερεάς γεφύρας ύπερπόν του Καλλιαιού πορθμού. Το σχέδιον είναι μεγαλειέθβολον, ή δε έκτέλεσις αὐτοϋ κατά την γνώμη του προτεινόντος αὐτό μηχανικό εύκατέρησεται. Ησο τι λέγει ο Βεράρδος εν τή το σχέδιον συνουδουούσφ έκβουσι τον Επόρκατο κατ' πρώτον να έξακριβωθή ή ποιότης του πωθμενος τής θαλάσσης, το βάθος των ύδάτων και ή διεύθυνσις και πίεσις των βρομύτων. Αι προκατάρτικαί αὐται έργασία ένίαντο ήδη. Εξς άπόθασιν 3000 μέτρων το βάθος τής θαλάσσης είναι 58 μέτρων, κατδ δε το έπίλοιπον μέρος μόνον 28. Ο πωθμη σχηματίζεται από στερεωσιών βράχων θαναμένων να ύποστρηρίζωσιν οιανδήποτε οίκωδομήν.

Ως προς το είδος τής οίκωδομής αι γνώμαι των μηχανικών είναι διτηρήμεναι οι μεν γνωμοδοτούσιν ύπέρ του συστήματος των εκ χυτού σιδήρου αλών, αι δε προτιμώσι την διά ογκολίθων οίκωδομήν των τήν γεφύραν ύποστρηζουσών στήλων. Το πρώτον σύστημα είναι το οίκωδομικότερον, το δευτερον άποδεδειγμένως το στερεωτικότερον. Δίο ύφαλοι, ή Βάρνη και ή Κολθάρ, εις βάθος δύο μέτρων υπό την επιφάνειαν τής θαλάσσης, παρέχουσι σιμεία τα μέλιστα έπίκαιρα, οίτι κείμεναι ή μεν παρά την αγγλικήν άκτήν, ή δε παρά την γαλλικήν διευκολύνουσαι ουσιασώς την κατασκευήν τής γεφύρας. Καίτοι ήναχέμενος να λοξοδρομήσθ όλίγον από τής κατ' εούθισιν γραμμής, ο Βεράρδος διανοείται να χρησιμοποιήσθ τα δύο ταύτα σιμεία και προς τούτο δέν έχει άνάγκην ή έλαφρώς μόνον καμπίη. Το μήκος τής γεφύρας έσται 35 ή 36 χιλιόμετρων, και ή διάρκεια αὐτής διαβάσεως αὐτής 35 ή το πολύ 40 λεπτά τής ώρας. Το άμπόλιον μεταξύ Καλαί και Δοδούρου διανέει

την άπόθασιν ταύτην εις 1 1/2 μέχρι 2 ώρων και τούτο γαλλικώς ούσας τής θαλάσσης, 6περ είναι σπάνιον. Κατδ το προτεινόμενον σύστημα ή όλη δαπάνη τής γεφύρας ύπολογίζεται εις 400 εκατομήρια φράγκων κατ' έλάχιστον θρον και εις 600 εκατομ. κατ' άνωτατον. Αι έπι τή θύσει έπισήμων ταλιναικων άνθίσεων ύπολογίσεται εισπράξει καθιστώσαι θέθων κέρδος 7 ή και 8% επί του διαπανθησόμενου κεφαλαίου. Υπολίσεται ήδη να έρωσθη και ή γνώμη τής γήρας, και προς τον σισπδν τούτον ο κ. Βεράρδος υπέβαλε το σχέδιον του ού μόνον εις τας έπιστημονικάς άμαχίας, αλλά και εις τας διάφορα έμπορικά έπιμελήτρια και εις τας έπαρχιακά συμβόλια, 6τινα πάντα έπακρότησαν εις την ιδέα. Ημέρη τή ήμερη το έργον λαμβάνει μεγαλειότεραν ύπόστασιν ως άνακατορινόμενον πληρέστατα εις τα γενικά τής Γαλλίας συμφέροντα.

Εδγενής άμρα. Ο διακεκριμένος και φιλόπατρις άρχιμανθρίτης τής εν Λονδίφν έλληνικής κοινότητος, κύριος Γερώνυμος Μυριανθεός, διέθεσε λίρας αγγλικάς 950 ύπέρ τής οίκωδομής και συντηρήσεως σχολής εν τή ιδιαιτέρη αὐτοϋ πατρίδι Μυριανθούσφ. Το ποσόν τούτο κατατέθη εν τή Εθνική τής Ελλάδος Τραπεζή, ύνα εκ των τόκων αὐτοϋ μισθοδοτήσαι ο διδάσκαλος και χορηγώνται άμραν έβδλίαι εις τους άπόρους εκ των μαθητών. Αξίον μιμήσεως το εδγενές τούτο παράδειγμα.

Η τελευταία έπιστολή του Γαριβάλδη είναι ή γραφείσα προς τον διευθυντή του άσταροσπολείου του Πανόμου εν Σικελία και χρονολογούμενη από 29 Μαίου ε. έ., ήτοι τέσσαρας ήμέρας πρό του θανάτου αὐτοϋ. Έν τή έπιστολή τούτφ ο στρατηγός παρακαλεί τον φίλον του διευθυντήν να τή διαγράφή την θέσιν του νέου κομήτου και να τή αναφέρη κατά ποίαν ήμεραν ή λάμψις του έσται μεγαλειότερα. Παράδοξον τούτο, προσθέτει ή Έφημερίς του Πεδεμοντίου, δών ήλιος, 6στις έχρει πληροφορίας περί άνατέλλοντος άστέρου!

Ο Βενιανήν Φραγγίλιος. Κατδ την σύστασιν τής δημοκρατίας των Ψνωμένων Πολιτειών τής Αμερικης, συζητούμενου του ζητήματος εις ποίον βαθμόν φορολογουμένου έπρεπε να δοθή το δικαίωμα ψήφου, προτέθη να όρισθη κατ' έλάχιστον θρον περιουσία 20 δολλαριων. Ο Φραγγίλιος, 6στις απέτειλε μέρος τής έπιτροπής, ειπε: Καλά, κύριο, παραεχρήστε την φορολογίαν ταύτην. Υποθέσασ 6τι έργεται άνθροπος επί θνου εις τον τόπον τής ψηφοφορίας, τότε έχει το δικαίωμα του ψηφοφορείν, οίτι ο όνος του είναι άξίας 20 δολλαριων. υποθέσασ θμωσ 6τι καθ' όδον ένοκηφύρας θελήσθ ο όνος φανεύσεται υπό κερωνού, τότε ο άνθροπος αποκλείεται τής ψηφοφορίας. Τις λοιπόν ο έκλογός, ο άνθροπος ή ο όνος;

ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΧΕΙΟΥ.

Έν τινι παρά την Βουλήν ένοδογείφ.

Ένος Τόρας 6τε ή βουλή συνεβείβει, θα κάμνησθε θεσάις λαμπαράς δουλειάις.

Ξανδοχός. Ο! άφρησαι άμας; Αὐτοί τρώγονται μεταξύ των.

— Ηεώρατε, κυρία μου, πσα είναι τα θανάσιμα άμαρτήματα;
 — Τις το άγνωσι; Είναι έπτά. ή όργή, ή φθόνος...

— Μδ συγγνώμης είναι όκτώ.
 — Και ποίον είναι το όγδον, παρακαλώ;
 — Είναι... ή πολιτική.

Αμερικανός τις ύποσχέθη εις την θυγατέρα του να τή κάμη μίον surprice δάν μύθη να μαγειρεύη. Η κόρη έπέδωκε εις την μαγειρικήν και ταχίως την έμάθε. Τότε ο πατήρ, κρατών την ύπόσχεσιν του — άπέπεψε την μαγείρισσαν.

Αποφθέγματα του Βήκουσφ ηδ περί γυναικων. Δέν ύπάρχει στιγμή εν τή βίη, καθ' ήν να μη επηρεάζουσι γυναίκες την τύχην ήμϊν. — Δέν ύπάρχει πόνος, είτε ήθικός είτε σωματικός, δν να μη δύναται γυνή να καταπαύσθ. — Η καλύτερα μέθοδος προς άπόκτησιν εύλήθειας είναι ή συνναστροφή μετά γυναικων. — Η έπιτυχία επηρεάζει πολύ περισσοτέρον τας γυναικας ή τους άνδρας.

ΟΡΑΙ ΣΧΟΛΗΣ.

Πρόβλημα ή.

Ποία είναι ή μονοσάλαχος λέξις, ήτις άρχομένη μεν διά του Ν έγγηαί τον γεωργόν, διά του Π μεταφέρει αὐτόν, διά του Β τον βοηθή, διά του Ρ συνήρει, και διά του Χ τον τρέφει.

ΛΙΣΣ
 Πρόβλημα Στ.

X E A I A Q N
 E N O X O S
 A O E O S
 I X O P
 A O S
 O S
 N

Πρόβλημα Ζ.

M E N E A O S.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΗΣΙΣ.

Έπειδή επανειληγμένως ζητείται ο πρώτος Τόμος του ΕΣΠΕΡΟΥ, του όποιου τα τεύχη έξηγητήθησαν, ή Διεύθυνσις γνωστοποιεί 6τι θέλει προθη εις άνατόπασιν αὐτοϋ, άμα ως συμπληρωθή ο άριθμός των συνδρομητών, ο άπαιτούμενος προς κάλυψιν τής δαπάνης. Όδεν παρακαλούνται οι έπιθυμούστες ν' άποκτήσωσι τον Α'. Τόμον να έδοποιήσωσι περί τούτου έγκλίρωσ την Διεύθυνσιν (ΛΕΙΨΙΣ, ΠΕΤΣΕΡ - SΤΑΒΣΗ Νο. 19). Η τιμη του άνατυπωθέντος πρώτου Τόμου έσται ή αὐτή, ήτοι φράγκων τεσσαράκοντα, άνευ προσθήκης ταχυδρομικών τελών.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-ST. 19. LEIPZIG.

ΕΣΠΕΡΟΣ.

Σύγγραμμα περιοδικόν μετά εικόνων εκδιδόμενον ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ
τῇ 11/13 καὶ 15/27 ἐκάστου μηνός.

Τιμὴ ἑτησία προπληρωτὴ φράγκα 40 (= μάρκαι 32 = ρούβλια 16).
Τιμὴ κατὰ χωρίων 50 ἑκατοῦν τῶν φοίνων 50.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΑΘΗΝΑΙ καὶ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ· κ. Δημ. Α. Κορομηλάς, γραφεὶς "Ἐφημερίδος". ΚΕΦΑΛΑΙΗΝΙΑ· κ. Μιχαὴλ Π. Μεντζαβάνος. ΚΕΡΚΙΡΑ· κ. Γ. Νεγοπόδη. ΖΑΚΥΝΘΟΣ· κ. Ν. Παπαδόπουλος. ΒΕΛΑΟΣ· κ. Νεα. Γεωργιάδης, ἰατρός.

ΔΕΞΑΝΑΡΕΙΑ καὶ ἡ λοιπὴ Αἰγύπτου· κ. Πέτρος Σαράντης, Βελιανωλεῖον "Ὁ Φοῖνις" ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰωάννης Παπάδης, ἐβδωμάδης. ΣΜΥΡΝΗ· κ. Δεσπότης καὶ Στ. καὶ κ. Φρ. Σαρτζας. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ· κ. Στ. Γράσος, ἐβδωμάδης. ΠΑΒΛΑ· κ. Α. Γ. Κούζη καὶ Στ. ΜΥΤΙΛΗΝΗ· κ. Σπυρίδων Γεωργιάδης. ΠΕΡΣΙΑΥΤΛΑ· Αἴθια· Ἀνατολὴ Ἀλεξανδρείας. ΣΑΜΟΣ· κ. Σπυρίδων Γεωργιάδης, ἑκτος τῆς Σαμιακῆς Βιβλιοθήκης. ΒΙΡΤΤΟΣ· κ. Χρ. Χριστοφόρου. ΞΑΝΘΙΝΑ· κ. Ν. Δάσος.

ΔΕΥΚΩΣΙΑ καὶ ΔΕΜΗΣΣΟΣ Κύπρου· κ. Π. Δ. Παπαδάκης. ΛΑΡΝΑΣ· κ. Ἰωάννης Πετρίδης.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ· κ. Ἀριστόδημος Α. Βοσκόφ. ΓΑΛΑΖΙΟΝ· κ. Α. Γ. Σαργιάνης. ΠΕΡΑΙΑ· κ. Ἰωάννης Α. Βοσκόφ. ΤΟΥΡΝΟ-ΔΙΑΟΥΠΡΑΟΝ· κ. Διον. Γ. Μηλαρέτης. ΚΟΡΑΒΙΑ· κ. Νικόλαος Κοραβίας. ΚΑΛΑΦΑΤΙΟΝ· κ. Νικ. Κουκλάκης. ΓΙΟΥΡΓΕΒΟΝ· κ. Εἰθαρ. Πετράς. ΤΟΥΡΝΟ-ΣΕΒΕΡΙΝΟΝ· κ. Γ. Α. Σκαλλογιάννης.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Μάξιμος Μόνος, ἰατρός. ΜΟΥΣΑ· κ. Γρηγ. Γ. Ροσάλημος. ΟΔΗΣΣΟΣ· κ. Θεμιστ. Α. Σολωμός. ΤΑΓΑΝΙΟΝ· κ. Δημ. Δ. Ἀλεξόπουλος. ΡΟΣΤΟΒΟΝ· κ. Στέφ. Λοβέρδος. ΓΙΒΣΚ· κ. Π. Α. Ἀξιώτης. ΝΗΚΟΑΙΒΟ· κ. Θεόδωρος Λυκατερόπουλος. ΒΕΡΔΙΑΝΣΚΑ· κ. Νικ. Γ. Τσιτσέλης. ΞΕΛΙΑ-ΠΑΙΟΝ· κκ. Ἀδελφοὶ Κωνσταντινοῦ. ΚΙΣΝΟΒΙΟΝ· κ. Α. Καρόδνης. ΜΟΤΙΟΝ· κ. Περικλῆς Ν. Κοιμηλιάδης.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ· κ. Ἰωάν. Α. Παριάνογλου. ΔΙΒΕΡΝΟΤΑ· κ. Γ. Θ. Σαρνής.

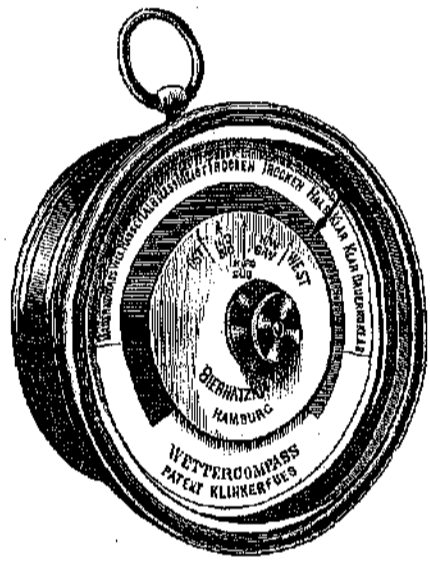
ΡΟΥΣΣΟΤΙΚΙΟΝ Βουλγαρίας· κ. Σταύρος Χριστοδουλίδης.

ΤΕΡΓΕΣΤΗ· κ. Γεώργιος Γεωργιάδης. ΚΑΛΚΟΤΤΑ· κ. Ἰωάν. Κ. Σπυρίδης.

ΝΕΑ-ΤΟΥΡΚΙ· κ. Δημ. Ν. Μπότσης, γενικός πρόξενος τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὰ μέρη, ἐνθα εἰσὶν ἔτι ἐπιστηθῆσαν ὀριστικῶς ἐπιτασίαι, οἱ θυλλόμενοι θύναται νὰ γείνωσι συνδρομηταὶ ἐπὶ προκαταβολῇ τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς, ἀποτεινόμενοι εἰς τὰς εἰρηθῆσαι εἰς τὴν διεύθυνσιν (ΕΣΠΕΡΟΣ-STRASSE No. 19) ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ, εἰς τὴν οἰκίαν ταχυδρομικῆς γραφείας, τῆς διεύθυνσεως τοῦ Ἐσπερου συνηνενηθῆσαι περὶ τούτου μετὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν γερμανικῶν ταχυδρομείων. Ἐν τῶν ἄλλων ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τῶν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ. ELSTER-STRASSE No. 19. LEIPZIG.

Η ΝΕΑ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΗΥΞΙΣ,
προνόμιον τοῦ καθηγητοῦ ΚΛΙΝΚΕΡΦΟΥΣ,
ἀναγγέλλει ἄνευ ὑπολογισμοῦ τινος μετὰ καταπληκτικῆς ἀκριβείας τὴν ἐπερχομένην τοῦ καιροῦ μεταβολήν. Τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον καὶ μόνον, τὸ ὁποῖον καὶ ὑπὸ ἐπιστημονικῆν καὶ ὑπὸ πρακτικῆν ἐποψίν ἔχει πραγματικῆν ἀξίαν.
Τιμὴ αὐτοῦ μάρκαι 50 ἢτοι φράγκα 62.50 ἢ λίραι ἀγγλ. 2½.
Προγράμματα ἀποστέλλονται δωρεάν. Εἰρηται μέχρι νεωτέρας εἰδοποιήσεως μόνον παρὰ τοῖς
Κυρίοις ΒΙΕΡΝΑΤΖΚΙ καὶ Στ. ἐν ΑΜΒΟΥΡΓΩΙ,
κατόχοις τῶν προνομιούχων τούτων ἐργαλείων.

Τὸ ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Γ. ΔΡΟΥΤΟΤΑΙΝΟΥ
ἀναδέχεται τὴν ταχέϊαν καὶ κομψὴν ἐκτέλεσιν παντὸς ἔργου ἐπιστημονικοῦ, εἰκονογραφικοῦ καὶ ἄλλων. Πρὸς δὲ καὶ ἐντόπιον εἰς
ΤΑΣ ΓΑΛΩΣΣΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
μετ' ἀρίστης καὶ ἀκριβεστάτης ἐκτελέσεως καὶ ἐπὶ τιμαῖς ἵαν συγκαταβατικαῖς.

EAU DE COLOGNE.
Τὸ ἄριστον καὶ μόνον γνήσιον κατὰ τὰς πρωτοτύπους συνταγὰς τοῦ ἐφευρετοῦ κατασκευαζόμενον Ὑδωρ τῆς Κολωνίας εἴρηται παρὰ τῷ Κυρίῳ
ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΡΙΑ ΦΑΡΙΝΑΙ
JÜLICHS-PLATZ No. 4
ἐν ΚΟΛΩΝΙΑΙ,
προνομιούχῳ προμηθευτῇ πολλῶν αὐτοκρατορικῶν καὶ βασιλικῶν αὐτῶν, κατόχῳ τῶν μεταλλίων καὶ θραβείων πασῶν τῶν παγκοσμίων ἐκθέσεων. Ἐφιστῶ τὴν προσοχήν τῶν ἀγοραστῶν, ὅτι ἐκάστη φιάλη τοῦ ἀρωματικοῦ τούτου ὀδατος δέον νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα Johann Maria Farina, καὶ τὴν διεύθυνσιν: Jülich-Platz No. 4.

ΕΛΛΗΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
διδάκτωρ Γερμανικῶν Πανεπιστημίου (μὲ τὸν βαθμὸν "ἵαν καλῶς") κάτοχος τῆς Γερμανικῆς, τῆς Γαλλικῆς καὶ ἐν μέρει καὶ τῆς Ἀγγλικῆς, δέχεται ἀπὸ τοῦ προσαχθεῖς Σεπτεμβρίου πρόσκλησιν ὡς Διευθυντῆς ἢ Καθηγητῆς δημοσίου Γυμνασίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Σχολείου ἐν Ἑλλάδι, Τουρίᾳ ἢ κατὰ προτίμησιν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ παρὰ τιν τῶν μεγαλειτέρων Ἑλληνικῶν κοινοτήτων.
Πλεονέκτηρα πληροφορίας δίδει ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἐσπερου.

Τὸ ἐπιλογραφικὸν τοῦτο κατάστημα εἶναι ἐν τῶν ἀρίστον ἐν Λειψίᾳ, χαίρει δὲ καὶ φήμην καλὴν ἐν ὅλῃ τῇ Γερμανίᾳ.
Πᾶσα παραγγέλια, ἀνεγερμένη εἰς τὸ εἶδος τῆς ἐπιλογραφίης, ἐκτελεῖται προθμῶς καὶ ταχέως. Αἱ τιμαὶ εἰσι συγκαταβατικαῖ.
Τὸ κατάστημα τοῦτο, ἐν φ' ἐργάζονται ἀριστοὶ τεχνίται, εἶναι ἔτι δὲ ἐργαζόμενον πρὸ 95 ἐτῶν, καὶ ἐκτελέσει πλείστα ὄσα καλλιτεχνικὰ ἔργα ἀξία λόγου καὶ εἰς διαφόρους γυναικῶς ἐπιθεωρήσεως καὶ διὰ διδακτικὰ εἶδη.
Ὁ μακρὸς αὐτοῦ ὄρος εἶναι δὲ αὐτὸ ἡ καλλιτέρευ αὐταυσις.

Συντάκτης· Δρ. Γ. ΠΕΡΒΑΝΟΓΑΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ. ELSTER-ST. 19.
Χαρτοπωλεῖον· Β. ΣΙΓΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίνῳ καὶ Λειψίᾳ. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΤΟΤΑΙΝΟΥ ἐν Λειψίᾳ.